

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/2117**af 2. december 2021**

om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, (EU) nr. 251/2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og (EU) nr. 228/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, artikel 114, artikel 118, stk. 1, og artikel 349,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽³⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens meddelelse af 29. november 2017 med titlen »Fremtiden for fødevarer og landbrug« handler om den fremtidige fælles landbrugspolitik udfordringer, målsætninger og retning i tiden efter 2020. Disse målsætninger omfatter at gøre den fælles landbrugspolitik mere resultatorienteret, fremme modernisering og bæredygtighed, herunder økonomisk, social, miljømæssig og klimamæssig bæredygtighed i landbruget, skovbruget og landdistrikterne, og bidrage til at mindske den EU-lovgivningsrelaterede administrative byrde for støttemodtagerne.
- (2) Det er nødvendigt at skærpe den fælles landbrugspolitik reaktion på udfordringer og muligheder, i takt med at de opstår på internationalt, EU-, nationalt, regionalt og lokalt plan samt på den enkelte bedrift, og det er derfor nødvendigt at strømline styringen af den fælles landbrugspolitik, forbedre opfyldelsen af Unionens målsætninger og lette den administrative byrde betydeligt. Den fælles landbrugspolitik bør være baseret på præstation. Unionen bør derfor fastlægge de grundlæggende politiske parametre, såsom den fælles landbrugspolitik målsætninger og dens grundlæggende krav, mens medlemsstaterne bør påtage sig et større ansvar for, hvordan målsætningerne opfyldes og de aftalte mål nås. Øget nærhed vil i videre udstrækning gøre det muligt at tage hensyn til lokale forhold og behov og landbrugsaktivitetens særlige karakter, der følger af landbrugets sociale struktur og af strukturelle og naturbetingede forskelle mellem de forskellige landbrugsregioner, og skræddersy støtten med henblik på at maksimere bidraget til opfyldelse af Unionens målsætninger.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 214.

⁽²⁾ EUT C 86 af 7.3.2019, s. 173.

⁽³⁾ EUT C 41 af 1.2.2019, s. 1.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.11.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 2.12.2021.

- (3) Horisontale finansielle regler, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«), finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁵⁾ (»finansforordningen«) og fastlægger navnlig proceduren for opstilling og gennemførelse af budgettet ved hjælp af tilskud, udbud, priser og indirekte gennemførelse og fastsætter kontrol med finansielle aktørers ansvar. Regler, der er vedtaget på grundlag af artikel 322 i TEUF, omfatter også en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget.
- (4) For at sikre sammenhæng i den fælles landbrugspolitik bør alle interventioner under den fremtidige fælles landbrugspolitik være en del af en strategisk plan, som omfatter interventionstyper i visse sektorer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽⁶⁾.
- (5) Der er i bilag II til forordning (EU) nr. 1308/2013 fastsat visse definitioner vedrørende sektorer, der er omfattet af nævnte forordnings anvendelsesområde. De definitioner vedrørende sukkersektoren, der er fastsat i del II, afsnit B, i nævnte bilag, bør udgå, da de ikke længere finder anvendelse. For at ajourføre definitionerne vedrørende andre sektorer, der er omhandlet i nævnte bilag, i lyset af ny videnskabelig viden eller udviklingen på markedet bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændringen af de pågældende definitioner, dog ikke beføjelsen til at tilføje nye definitioner. Den individuelle beføjelse, der er delegeret til Kommissionen i del II, afsnit A, nr. 4, i nævnte bilag med henblik på at ændre definitionen af inulinsirup, bør derfor udgå. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽⁷⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (6) Del I i forordning (EU) nr. 1308/2013 bør forenkles. Overflødige og forældede definitioner og bestemmelser, der giver Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter, bør udgå.
- (7) På baggrund af de indhøstede erfaringer bør visse tidsrum for offentlig intervention forlænges. Hvis åbningen af offentlig intervention er automatisk, bør tidsrummet for offentlig intervention forlænges med en måned. Hvis åbningen af offentlig intervention afhænger af markedsudviklingen, bør tidsrummet for offentlig intervention være hele året.
- (8) Med henblik på øget gennemsigtighed og i forbindelse med Unionens internationale forpligtelser bør der fastsættes bestemmelser om offentliggørelse af relevante oplysninger om mængde og pris i forbindelse opkøb og salg af produkter, der er opkøbt ved offentlig intervention.
- (9) Støtte til privat oplagring af olivenolie har vist sig at være et effektivt værktøj til markedsstabilisering. På baggrund af de indhøstede erfaringer og for at sikre en rimelig levestandard og stabilisere markedet i sektoren for olivenolie og spiseoliven bør listen over produkter, der er berettiget til støtte til privat oplagring, udvides til også at omfatte spiseoliven.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

⁽⁷⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (10) Efter Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen bør de grænser for EU-støtte til uddeling af frugt og grøntsager og mælk og mejeriprodukter i uddannelsesinstitutioner, der er fastsat i artikel 23a i forordning (EU) nr. 1308/2013, ajourføres. Af hensyn til retssikkerheden bør der fastsættes bestemmelser om, at de nedsatte grænser finder anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021.
- (11) De bestemmelser vedrørende støtteordninger, der er fastsat i del II, afsnit I, kapitel II, afdeling 2-6, i forordning (EU) nr. 1308/2013, bør udgå, da alle interventionstyper i de pågældende sektorer er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 ⁽⁸⁾.
- (12) Unionens vinpolitik med dens eksisterende tilladelsesordning, der siden 2016 har givet mulighed for en ordnet udvidelse af plantningen af vinstokke, har bidraget til at øge konkurrenceevnen i Unionens vinsektor og fremme en produktion af høj kvalitet. Selv om der i vinsektoren er opnået en balance mellem produktionsforsyning, kvalitet, forbrugerefterspørgsel og eksport på verdensmarkedet, er denne balance endnu ikke tilstrækkelig langvarig eller stabil, navnlig når vinsektoren står over for alvorlige markedsforstyrrelser. Desuden er der en tendens til et fortsat fald i vinforbruget i Unionen som følge af ændringer i forbrugernes vaner og livsstil. Liberaliseringen af nyplantning af vinstokke risikerer derfor på lang sigt at true den balance, der hidtil er opnået mellem sektorens forsyningskapacitet, en rimelig levestandard for producenterne og rimelige priser for forbrugerne. Dette risikerer at bringe den positive udvikling, der er opnået takket været EU-lovgivningen og -politikkerne i de seneste årtier, i fare.
- (13) Den eksisterende tilladelsesordning for plantning af vinstokke anses også for at være afgørende for at sikre diversitet af vin og imødekomme de særlige forhold i Unionens vinsektor. Unionens vinsektor har særlige karakteristika, herunder vindyrkningsarealernes lange cyklus, i betragtning af at produktionen først finder sted flere år efter plantningen, men derefter fortsætter i flere årtier, og i betragtning af potentialet for betydelige udsving i produktionen fra den ene høst til den anden. I modsætning til mange vinproducerende tredjelande er Unionens vinsektor også kendetegnet ved et meget stort antal små, familiedrevne bedrifter, hvilket resulterer i et varieret udvalg af vine. For at sikre deres projekters økonomiske bæredygtighed og forbedre Unionens vinsektors konkurrenceevne på det globale marked har sektorens aktører og producenter derfor brug for langsigtet forudsigelighed i betragtning af de betydelige investeringer, som er nødvendige for at plante et vindyrkningsareal.
- (14) For at sikre de resultater, der hidtil er opnået i Unionens vinsektor, og skabe en langvarig kvantitativ og kvalitativ balance i sektoren gennem en fortsat ordnet udvidelse af plantningen af vinstokke efter 2030 bør tilladelsesordningen for plantning af vinstokke forlænges indtil 2045, dvs. i en periode svarende til den indledende periode, der har været gældende siden 2016, men med to midtvejsrevisioner, der skal foretages i 2028 og 2040 med henblik på at evaluere ordningen og om nødvendigt fremsætte forslag på grundlag af resultaterne af disse midtvejsrevisioner for at forbedre vinsektorens konkurrenceevne.
- (15) Hvis producenterne får mulighed for at udsætte genplantningen af vindyrkningsarealer, kan det have en positiv indvirkning på miljøet gennem forbedring af jordbundens sundhedsforhold med færre kemikalier. For at bidrage til en bedre forvaltning af jordbunden inden for vindyrkning bør der derfor gives mulighed for at forlænge genplantningstilladelsers gyldighed fra tre til seks år, hvis genplantningen finder sted på den samme parcel.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik (strategiske planer under den fælles landbrugspolitik) og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (se side 1 i denne EUT).

- (16) På grund af krisen i Unionens vinsektor som følge af covid-19-pandemien fastsattes der ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2220 ⁽⁹⁾ en forlængelse indtil den 31. december 2021 af gyldigheden af plantningstilladelser til nyplantning eller genplantning, der ville være udløbet i 2020. På grund af de langvarige virkninger af den krise, som covid-19-pandemien har forårsaget, er producenter, der råder over plantningstilladelser til nyplantning eller genplantning, som ville være udløbet i 2020 eller 2021, i vid udstrækning fortsat forhindret i at anvende disse tilladelser som planlagt i det sidste år af henholdsvis deres gyldighed. For at undgå at miste disse tilladelser og mindske risikoen for en forværring af de betingelser, på hvilke plantningen ville skulle foregå, er det hensigtsmæssigt at give mulighed for en yderligere forlængelse af gyldigheden af plantningstilladelser til nyplantning eller genplantning, der udløber i 2020, og en forlængelse af de tilladelser, der udløber i 2021. Alle plantningstilladelser til nyplantning eller genplantning, der ville være udløbet i 2020 eller 2021, bør derfor forlænges indtil den 31. december 2022.
- (17) I betragtning af ændringerne i markedspektiverne bør indehavere af plantningstilladelser, der udløber i 2020 og 2021, desuden have mulighed for ikke at anvende deres tilladelser uden at blive pålagt administrative sanktioner. For at undgå enhver form for forskelsbehandling bør producenter, som i overensstemmelse med forordning (EU) 2020/2220 senest den 28. februar 2021 har erklæret over for den kompetente myndighed, at de ikke agter at udnytte deres tilladelse, uvidende om muligheden for forlængelse af deres tilladelsers gyldighed med endnu et år, endvidere have mulighed for at trække deres erklæringer tilbage ved skriftlig meddelelse til den kompetente myndighed senest den 28. februar 2022 og at udnytte deres tilladelse indtil den 31. december 2022.
- (18) På grund af markedsforstyrrelserne som følge af covid-19-pandemien og den økonomiske usikkerhed, som den har forårsaget for så vidt angår anvendelsen af disse tilladelser, bør bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1308/2013 om plantningstilladelser til nyplantning eller genplantning, der udløber i 2020 og 2021, finde anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021.
- (19) I betragtning af faldet i flere medlemsstater i det faktiske vindyrkningsareal i årene 2014-2017 og i betragtning af det potentielle tab i den efterfølgende produktion bør medlemsstaterne ved fastsættelse af arealet for tilladelser til nyplantning, jf. artikel 63, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013, kunne vælge mellem det eksisterende grundlag og en procentdel af det samlede areal, der reelt er beplantet med vinstokke på deres territorium den 31. juli 2015, forhøjet med et areal svarende til de plantningsrettigheder i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁰⁾, der kunne konverteres til tilladelser i den pågældende medlemsstat den 1. januar 2016.
- (20) Det bør præciseres, at medlemsstater, der begrænser udstedelsen af tilladelser på regionalt plan for specifikke områder, der er berettiget til produktion af vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse, eller for områder, der er berettiget til produktion af vine med beskyttet geografisk betegnelse, kan kræve, at sådanne tilladelser anvendes i de pågældende regioner.
- (21) Det bør præciseres, at medlemsstaterne med henblik på udstedelse af tilladelser til plantning af vinstokke kan anvende objektive og ikkediskriminerende støtteberettigelses- og prioritetskriterier på nationalt eller regionalt plan. Medlemsstaternes erfaringer viser desuden, at det er nødvendigt at revidere visse af prioritetskriterierne for at kunne give fortrinsret til vindyrkningsarealer, der bidrager til bevarelse af vins genressourcer, og bedrifter med dokumenteret øget omkostningseffektivitet, konkurrenceevne eller tilstedeværelse på markederne.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2220 af 23. december 2020 om visse overgangsbestemmelser vedrørende støtte ydet fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) i 2021 og 2022 og om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013 og (EU) nr. 1307/2013, for så vidt angår midler og anvendelse i 2021 og 2022, og forordning (EU) nr. 1308/2013, for så vidt angår midler og deres fordeling i 2021 og 2022 (EUT L 437 af 28.12.2020, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

- (22) For at sikre, at der ikke gives fordele til en fysisk eller juridisk person, for hvem det er fastslået, at betingelserne for at opnå sådanne fordele er skabt kunstigt, bør det præciseres, at medlemsstaterne bør have mulighed for at vedtage foranstaltninger for at forhindre omgåelse af reglerne vedrørende sikkerhedsmekanismen for nyplantning og støtteberettigelses- og prioritetskriterierne for udstedelse af tilladelser til nyplantning.
- (23) Sidste frist for indgivelse af anmodninger om konvertering af plantningsrettigheder til tilladelser er den 31. december 2022. I visse tilfælde kan omstændigheder som f.eks. den økonomiske krise som følge af covid-19-pandemien have begrænset konverteringen af plantningsrettigheder til plantningstilladelser. Af denne grund og for at give medlemsstaterne mulighed for at bevare den produktionskapacitet, der svarer til sådanne plantningsrettigheder, bør plantningsrettigheder, der kunne konverteres til plantningstilladelser den 31. december 2022, men som endnu ikke er blevet konverteret til plantningstilladelser, fra den 1. januar 2023 fortsat stå til rådighed for de berørte medlemsstater, der senest den 31. december 2025 kan tildele dem som tilladelser til nyplantning af vinstokke, uden at disse tilladelser tælles med i forbindelse med de begrænsninger, der er fastsat i artikel 63 i forordning (EU) nr. 1308/2013.
- (24) I visse medlemsstater findes der traditionelle vindyrkningsarealer, der er beplantet med sorter, som ikke er tilladt til fremstilling af vin, og hvis fremstilling ikke er bestemt til vinmarkedet, herunder fremstilling af andre gærede drikkevarer af druer end vin. Det er hensigtsmæssigt at præcisere, at sådanne vindyrkningsarealer ikke er omfattet af rydningsforpligtelser, og at tilladelsesordningen for plantning af vinstokke fastsat i denne forordning ikke finder anvendelse på plantning og genplantning af sådanne sorter til andre formål end vinfremstilling.
- (25) I artikel 90 i forordning (EU) nr. 1308/2013 fastsættes det, at medmindre andet er fastsat i internationale aftaler indgået i overensstemmelse med TEUF, finder EU-reglerne om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, mærkning, definitioner, betegnelser og varebetegnelser for visse produkter i vinsektoren samt de ønologiske fremgangsmåder, der er godkendt af Unionen, anvendelse på produkter, der importeres til Unionen. Af hensyn til sammenhængen bør det derfor fastsættes, at reglerne vedrørende attester om overholdelse og analyseerklæringer for import af disse produkter også bør finde anvendelse i lyset af de internationale aftaler, der er indgået i overensstemmelse med TEUF.
- (26) Inden for rammerne af reformen af den fælles landbrugspolitik bør bestemmelser om tilbagetrækning fra markedet af produkter, der ikke overholder mærkningsreglerne, integreres i forordning (EU) nr. 1308/2013. I lyset af den stigende forbrugerefterspørgsel efter produktkontrol bør medlemsstaterne træffe foranstaltninger for at sikre, at produkter, der ikke er mærket i overensstemmelse med nævnte forordning, ikke bringes i omsætning eller, hvis sådanne produkter allerede er bragt i omsætning, trækkes tilbage fra markedet. Tilbagetrækning omfatter muligheden for at rette mærkningen af produkterne uden at fjerne dem endeligt fra markedet.
- (27) Med henblik på ophævelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013⁽¹¹⁾ ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116⁽¹²⁾ bør bestemmelser om kontrol og sanktioner i forbindelse med afsætningsregler, beskyttede oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser integreres i forordning (EU) nr. 1308/2013.
- (28) For at give producenterne mulighed for at anvende druesorter, der er bedre tilpasset til de ændrede klimaforhold og mere modstandsdygtige over for sygdomme, bør der fastsættes bestemmelser, der tillader anvendelsen af oprindelsesbetegnelser for produkter, der er fremstillet fra både druesorter, der tilhører arten *Vitis vinifera*, og fra druesorter, der stammer fra en krydsning af arten *Vitis vinifera* med andre arter af slægten *Vitis*.

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 (se side 187 i denne EUT).

- (29) Definitionerne af »oprindelsesbetegnelse« og »geografisk betegnelse« i forordning (EU) nr. 1308/2013 bør bringes i overensstemmelse med definitionerne i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (»TRIPS-aftalen«), der blev godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF ⁽¹³⁾, særlig med TRIPS-aftalens artikel 22, stk. 1, idet de geografiske betegnelser identificerer, at produktet har oprindelse et bestemt sted, i en bestemt region eller i et bestemt land. Af klarhedshensyn bør det udtrykkeligt fastsættes, at den reviderede definition af en oprindelsesbetegnelse omfatter traditionelt anvendte betegnelser. Listen over krav, der skal være opfyldt, for at en traditionelt anvendt betegnelse udgør en oprindelsesbetegnelse i vinsektoren som fastsat i forordning (EU) nr. 1308/2013, vil derfor blive forældet og bør udgå. Af hensyn til sammenhængen bør en sådan præcisering også indføres i den definition af »geografisk betegnelse« i vinsektoren, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1308/2013, og i de definitioner af »oprindelsesbetegnelse« og »geografisk betegnelse« i fødevarersektoren, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 ⁽¹⁴⁾.
- (30) Det geografiske miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer er et afgørende element, der påvirker kvaliteten af og karakteristikaene ved vinavlsprodukter, landbrugsprodukter og fødevarer, som er omfattet af beskyttede oprindelsesbetegnelser eller beskyttede geografiske betegnelser i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 1151/2012. Navnlig i forbindelse med friske produkter, der undergår begrænset eller ingen forarbejdning, kan naturlige faktorer være fremherskende for afgørelse af det pågældende produkts kvalitet og karakteristika, mens menneskelige faktorer bidrag til produktets kvalitet og karakteristika kan være mindre specifikke. De menneskelige faktorer, der bør tages i betragtning i forbindelse med beskrivelsen af den sammenhæng mellem et produkts kvalitet eller karakteristika og et bestemt geografisk miljø, der skal indgå i produktspecifikationen for beskyttede oprindelsesbetegnelser i henhold til artikel 94 i forordning (EU) nr. 1308/2013 og varespecifikationen for beskyttede oprindelsesbetegnelser i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør derfor ikke være begrænset til bestemte produktions- eller forarbejdningsmetoder, der giver det pågældende produkt en særlig kvalitet, men kan omfatte faktorer såsom jord- og landskabsforvaltning, dyrkningsmetoder og andre menneskelige aktiviteter, der bidrager til opretholdelsen af de vigtigste naturlige faktorer, der fortrinsvis afgør det geografiske miljø og det pågældende produkts kvalitet og karakteristika.
- (31) For at sikre en sammenhængende beslutningstagning for så vidt angår ansøgninger om beskyttelse og indsigelse i forbindelse med den forudgående nationale procedure, der er omhandlet i artikel 96 i forordning (EU) nr. 1308/2013 og i artikel 49 i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør Kommissionen underrettes rettidigt og regelmæssigt, når der indledes procedurer ved nationale domstole eller andre organer vedrørende en ansøgning om beskyttelse, som medlemsstaten har fremsendt til Kommissionen, jf. artikel 96, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1308/2013 og artikel 49, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1151/2012. Af samme grund bør Kommissionen, hvor en medlemsstat underretter den om en national afgørelse, som ansøgningen om beskyttelse er baseret på, og som sandsynligvis vil blive erklæret ugyldig ved afslutningen af en national retssag, fritages fra forpligtelsen til at gennemføre den gennemgangsprocedure, der er fastsat i artikel 97 i forordning (EU) nr. 1308/2013 og artikel 50 i forordning (EU) nr. 1151/2012, for så vidt angår en ansøgning om beskyttelse inden for den fastsatte frist og fra forpligtelsen til at underrette ansøgeren om årsagerne til forsinkelsen. For at beskytte ansøgeren mod besværlige søgsmål og bevare ansøgerens grundlæggende ret til at sikre beskyttelsen af en geografisk betegnelse inden for en rimelig frist bør fritagelsen begrænses til tilfælde, hvor ansøgningen om beskyttelse er blevet erklæret ugyldig på nationalt plan ved en umiddelbart anvendelig, men ikke endelig retsafgørelse, eller hvor medlemsstaterne finder, at søgsmålet til prøvelse af ansøgningens gyldighed er baseret på gyldige grunde.
- (32) Det bør gøres enklere og hurtigere at registrere geografiske betegnelser ved at adskille vurderingen af, om reglerne om intellektuel ejendomsret er overholdt, fra vurderingen af, om produktspecifikationerne overholder de krav, der er fastsat i handelsnormerne og mærkningsreglerne.
- (33) Den vurdering, der foretages af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, er et væsentligt led i registreringsproceduren. Medlemsstaterne har viden, ekspertise og adgang til data, hvilket gør dem bedst placeret til at kontrollere, om oplysningerne i ansøgningen er korrekte og sandfærdige. Derfor bør medlemsstaterne sikre, at resultatet af den pågældende vurdering, som skal registreres korrekt i et enhedsdokument, der sammenfatter de relevante elementer af produktspecifikationen, er pålideligt og nøjagtigt. Under hensyntagen til nærhedsprincippet bør Kommissionen derefter gennemgå ansøgningerne for at sikre, at de ikke indeholder åbenlyse fejl, navnlig med

⁽¹³⁾ Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT L 336 af 23.12.1994, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

henblik på at sikre, at de indeholder de krævede oplysninger, er fri for åbenbare materielle fejl, at den forelagte begrundelse understøtter ansøgningen, og at der er taget hensyn til EU-retten og interesserne hos interessenter uden for ansøgningsmedlemsstaten og uden for Unionen.

- (34) Den periode, i hvilken der kan gøres indsigelse, bør i vinsektoren forlænges til tre måneder, således at det sikres, at alle interesserede parter har tilstrækkelig tid til at analysere ansøgningen om beskyttelse og mulighed for at indgive indsigelse. For at sikre, at den samme procedure for indsigelser gælder i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 1151/2012, og sætte medlemsstaterne i stand til at fremsende indsigelser fra fysiske eller juridiske personer, der er bosiddende eller etableret på deres område, til Kommissionen på en koordineret og effektiv måde, bør indsigelser fra fysiske eller juridiske personer fremsendes via myndighederne i den medlemsstat, hvor de er bosiddende eller etableret. For at forenkle indsigelsesproceduren bør Kommissionen tillægges beføjelser til at afvise uantagelige indsigelser i den gennemførelsesretsakt, der tildeler beskyttelse af den pågældende oprindelsesbetegnelse eller geografiske betegnelse.
- (35) For at øge procedurens effektivitet og sikre ensartede betingelser for tildeling af beskyttelse af oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, som tildeler en sådan beskyttelse i vinsektoren uden at gøre brug af undersøgelsesproceduren, i tilfælde hvor der ikke er indgivet en antagelig indsigelse mod ansøgningen om beskyttelse. Hvis der er indgivet en indsigelse, der kan antages, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren at vedtage gennemførelsesretsakter og enten tildele beskyttelse eller afvise ansøgningen om beskyttelse.
- (36) Forholdet mellem varemærker og geografiske betegnelser for vinavlsprodukter bør præciseres med hensyn til kriterier for afslag, ugyldiggørelse og sideløbende anvendelse. Denne præcisering bør ikke berøre rettigheder, som indehavere af geografiske betegnelser har erhvervet på nationalt plan, eller som eksisterer i kraft af internationale aftaler, som medlemsstaterne har indgået for perioden forud for indførelsen af Unionens beskyttelsesordning for vinavlsprodukter.
- (37) Regler vedrørende nationale procedurer, indsigelsesproceduren, klassificering af ændringerne som EU-ændringer og standardændringer, herunder de vigtigste regler for vedtagelsen af sådanne ændringer, og midlertidig mærkning og præsentation, som i øjeblikket er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/33⁽¹⁵⁾, er et vigtigt element i ordningen for beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser i vinsektoren. Af hensyn til sammenhængen med forordning (EU) nr. 1151/2012 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787⁽¹⁶⁾ og for at lette anvendelsen bør disse bestemmelser integreres i forordning (EU) nr. 1308/2013.
- (38) I forbindelse med beskyttelse af geografiske betegnelser er det vigtigt at tage behørigt hensyn til den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel, herunder artikel V om transitfrihed, som blev godkendt ved afgørelse 94/800/EF. Med henblik på at styrke beskyttelsen af geografiske betegnelser og bekæmpe forfalskning mere effektivt inden for disse retlige rammer bør beskyttelsen af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser også gælde for varer, der indføres på Unionens toldområde uden at overgå til fri omsætning, og som henføres under særlige toldprocedurer som f.eks. procedurer for transit, oplagring, særlig anvendelse eller forarbejdning. Den beskyttelse, som følger af artikel 103, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1308/2013 og artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør derfor udvides til også at omfatte varer, der er i transit gennem Unionens toldområde, og den beskyttelse, som følger af artikel 103, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1308/2013 og artikel 13, stk. 1, og artikel 24 i

⁽¹⁵⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/33 af 17. oktober 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår ansøgninger om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser i vinsektoren, indsigelsesproceduren, restriktioner for anvendelsen, ændringer af produktspecifikationer, annullering af beskyttelsen og mærkning og præsentation (EUT L 9 af 11.1.2019, s. 2).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 af 17. april 2019 om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af spiritus, brugen af betegnelser for spiritus i præsentation og mærkning af andre fødevarer, beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus, brugen af landbrugsethanol og landbrugsdestillater i alkoholholdige drikkevarer samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 110/2008 (EUT L 130 af 17.5.2019, s. 1).

forordning (EU) nr. 1151/2012 for så vidt angår oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, bør udvides til også at omfatte varer, der sælges over internettet eller ved hjælp af andre midler til elektronisk handel. Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser i vinsektoren bør desuden også beskyttes mod enhver direkte eller indirekte kommerciel anvendelse, såfremt de betegner produkter, der anvendes som ingredienser. Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser i vinsektoren samt garanterede traditionelle specialiteter bør også beskyttes mod uretmæssig anvendelse, efterligning og antydning, såfremt de anvendes til at betegne produkter, der anvendes som ingredienser.

- (39) Det bør være muligt at annullere beskyttelsen af en oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, når den ikke længere er i brug, eller hvis den ansøger, der er omhandlet i artikel 95 i forordning (EU) nr. 1308/2013, ikke længere ønsker at bevare denne beskyttelse.
- (40) I lyset af den stadigt stigende forbrugerefterspørgsel efter innovative vinavlsprodukter, som har et lavere virkeligt alkoholindhold end det minimale virkelige alkoholindhold, der er fastsat for vinavlsprodukter i del II i bilag VII til forordning (EU) nr. 1308/2013, bør det også være muligt at fremstille sådanne innovative vinavlsprodukter i Unionen. Med henblik herpå er det nødvendigt at fastsætte de betingelser, hvorunder visse vinavlsprodukter helt eller delvis kan dealkoholiseres, og fastlægge de processer til dealkoholisering, der er tilladte. Disse betingelser bør tage hensyn til Den Internationale Vinorganisations (OIV) resolutioner, OIV-ECO 432-2012 Beverage Obtained By Dealcoholisation of Wine, OIV-ECO 433-2012 Beverage Obtained By Partial Dealcoholisation of Wine, OIV-ECO 523-2016 Wine With An Alcohol Content Modified by Dealcoholisation og OIV-OENO 394A-2012 Dealcoholisation Of Wines.
- (41) Disse innovative vinavlsprodukter er aldrig blevet markedsført i Unionen som vin. Yderligere forskning og forsøg ville derfor være nødvendig for at forbedre kvaliteten af disse produkter og navnlig sikre, at en samlet fjernelse af alkoholindholdet gør det muligt at bevare de særlige egenskaber ved kvalitetsvine, der er beskyttet af en geografisk betegnelse eller en oprindelsesbetegnelse. Selvom der bør gives tilladelse til både en delvis og fuldstændig dealkoholisering af vine uden en geografisk betegnelse eller en oprindelsesbetegnelse, bør der kun gives tilladelse til en delvis dealkoholisering af vine med en beskyttet geografisk betegnelse eller beskyttet oprindelsesbetegnelse. For at sikre klarhed og gennemsigtighed for både producenter og forbrugere af vine for så vidt angår en geografisk betegnelse eller en oprindelsesbetegnelse er det desuden hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om, at såfremt vine med en geografisk betegnelse eller en oprindelsesbetegnelse kan være delvis dealkoholiserede, bør deres produktspecifikation indeholde en beskrivelse af den delvis dealkoholiserede vin og, hvis det er relevant, de specifikke ønologiske fremgangsmåder, der skal anvendes til fremstilling af den eller de delvis dealkoholiserede vine, samt de relevante restriktioner for deres fremstilling.
- (42) For at sikre et højere informationsniveau for forbrugerne bør de obligatoriske angivelser i henhold til artikel 119 i forordning (EU) nr. 1308/2013 omfatte en næringsdeklaration og en ingrediensliste. Producenterne bør imidlertid have mulighed for at begrænse indholdet af næringsdeklarationen på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket til kun energiværdien og gøre en fuldstændig næringsdeklaration og en ingrediensliste elektronisk tilgængelig, forudsat at de undgår enhver indsamling eller sporing af brugerdata og ikke giver oplysninger bestemt til markedsføringsformål. Muligheden for ikke at angive en fuldstændig næringsdeklaration på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket bør imidlertid ikke påvirke det gældende krav om at angive stoffer, der forårsager allergier eller intolerans, på etiketten. I artikel 122 i forordning (EU) nr. 1308/2013 bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår supplerende af forordning (EU) nr. 1308/2013 ved fastsættelse af regler for angivelse og betegnelse af ingredienser. Markedsføring af bestående vinlagre bør kunne fortsætte efter datoerne for anvendelse af de nye mærkningskrav, indtil disse lagre er opbrugt. Aktørerne bør gives tilstrækkelig tid til at tilpasse sig de nye mærkningskrav, inden de finder anvendelse.
- (43) For at sikre, at forbrugerne oplyses om dealkoholiserede vinprodukters karakteristika, og at reglerne for mærkning og præsentation af produkter i vinsektoren også finder anvendelse på dealkoholiserede eller delvis dealkoholiserede vinavlsprodukter, bør artikel 119 i forordning (EU) nr. 1308/2013 ændres. For at fastholde det nuværende informationsniveau vedrørende den påkrævede mindste holdbarhed for drikkevarer med et alkoholindhold på 10

volumenprocent eller derunder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 ⁽¹⁷⁾ er det hensigtsmæssigt at kræve, at produkter, der har undergået en behandling til dealkoholisering, med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindre end 10 % som obligatoriske angivelser skal indeholde en angivelse om mindste holdbarhedsdato.

- (44) Del XII i bilag I til forordning (EU) nr. 1308/2013, som oplister de produkter, der er omfattet af vinsektoren, dækker i øjeblikket desuden delvis dealkoholiserede vine med et alkoholindhold udtrykt i volumen på over 0,5 %. For at sikre, at alle dealkoholiserede vine, herunder dem med et alkoholindhold udtrykt i volumen på op til 0,5 %, er omfattet af vinsektoren, er det hensigtsmæssigt at ændre del XII i bilag I til forordning (EU) nr. 1308/2013 ved at tilføje en ny anførelse.
- (45) For så vidt angår reglerne vedrørende betingelserne for anvendelse af lukkeanordninger i vinsektoren med henblik på at sikre, at forbrugerne er beskyttet mod vildledende anvendelse af visse lukkeanordninger, der er forbundet med visse drikkevarer, og mod farlige materialer til lukkeanordninger, der kan kontaminere drikkevarerne, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (46) Reglerne og kravene i forbindelse med ordningen med sukkerkvoter udløb ved udgangen af produktionsåret 2016/2017. Artikel 124 og artikel 127-144 i forordning (EU) nr. 1308/2013 er nu forældede og bør udgå.
- (47) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/633 ⁽¹⁸⁾ fastsætter en undtagelse fra den seneste betalingsfrist for salg af druer og druemost i vinsektoren. For at bidrage til stabiliteten i vinforsyningskæden og give landbrugsproducenter en sikkerhed for langvarige salgsforbindelser bør salget af bulkvin behandles på samme måde. Uanset de gældende seneste betalingsfrister i direktiv (EU) 2019/633 bør der derfor fastsættes bestemmelser om, at medlemsstaterne på anmodning af en brancheorganisation kan træffe afgørelse om, at de gældende seneste betalingsfrister ikke gælder for salget af bulkvin, forudsat at de særlige vilkår for betalingsfrister medtages i standardkontrakter, som er blevet udvidet af medlemsstaterne inden den 31. oktober 2021 i henhold til artikel 164 i forordning (EU) nr. 1308/2013, og at leveringsaftalerne mellem leverandører af bulkvin og deres direkte købere er eller bliver flerårige.
- (48) Såfremt leverancen af landbrugsprodukter fra en producent til en forarbejdningsvirksomhed eller en distributør er omfattet af en skriftlig kontrakt eller et tilbud i henhold til artikel 148 og 168 i forordning (EU) nr. 1308/2013, og den pris, der skal betales for leveringen, beregnes ud fra forskellige faktorer i kontrakten, bør disse faktorer, som kan omfatte objektive indikatorer, indekser og beregningsmetoder, være letforståelige for parterne. Medlemsstaterne bør desuden kunne specificere valgfrie indikatorer, som kan anvendes af kontraktparterne, på grundlag af tilgængelige objektive markedsoplysninger og -undersøgelser.
- (49) Efter Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Unionen er den samlede produktion af rå mælk i Unionen faldet. For ikke at underminere de beføjelser til at føre kontraktlige forhandlinger, som tillægges producentorganisationer i mælke- og mejerisektoren, bør det gældende kvantitative loft for den mængde rå mælk, der er omfattet af sådanne forhandlinger, udtrykt som en procentdel af den samlede produktion i Unionen, forhøjes. Af hensyn til retssikkerheden bør der fastsættes bestemmelser om anvendelse af det forhøjede kvantitative loft med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021.

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/633 af 17. april 2019 om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 59).

- (50) For at bidrage til at nå Unionens miljømål bør medlemsstaterne være i stand til at anerkende producentorganisationer, der forfølger specifikke mål vedrørende forvaltning og udnyttelse af biprodukter, reststrømme og affald, navnlig med henblik på at beskytte miljøet og fremme cirkulariteten, samt producentorganisationer, der forfølger mål vedrørende forvaltning af gensidige fonde i alle sektorer. Det er derfor hensigtsmæssigt at udvide den eksisterende liste over producentorganisationers mål i artikel 152 i forordning (EU) nr. 1308/2013. For at øge gennemsigtigheden for producentorganisationerne bør producentorganisationernes vedtægter også gøre det muligt for de tilsluttede producenter at føre demokratisk kontrol med organisationens regnskaber og budgetter. Med henblik på at lette producentorganisationernes handelstransaktioner bør det desuden fastsættes, at en producentorganisationes vedtægter kan give tilsluttede producenter mulighed for at være i direkte kontakt med opkøbere, forudsat at denne direkte kontakt ikke bringer producentorganisationernes funktion i forbindelse med koncentrationen af udbud og markedsføring af produkter i fare, og at producentorganisationerne fortsat har enekompetence med hensyn til de væsentlige elementer i salg, der gennemføres af producentorganisationen.
- (51) I lyset af den høstede erfaring og udviklingen i mælke- og mejerisektoren siden kvoteordningens ophør er det ikke længere hensigtsmæssigt at opretholde specifikke regler vedrørende målene og de anerkendelsesordninger, der gælder for så vidt angår brancheorganisationer i mælke- og mejerisektoren.
- (52) Erfaringerne fra forskellige sektorer viser, at medlemsstaterne kan anerkende brancheorganisationer på forskellige geografiske niveauer uden at underminere disse organisationers rolle og mål. Derfor er det relevant at præcisere, at medlemsstaterne kan vælge at anerkende disse brancheorganisationer på et eller flere geografiske niveauer. Brancheorganisationer skal forfølge et specifikt mål under hensyntagen til deres medlemmers og forbrugernes interesser. I lyset af Unionens miljømål er det hensigtsmæssigt at udvide listen over mål i artikel 157 i forordning (EU) nr. 1308/2013, så den omfatter tilvejebringelse af de informationer og gennemførelse af den forskning, der er nødvendige til at udvikle produkter, der er mere velegnede til klimainsatsen og beskyttelsen af dyresundhed og dyrevelfærd, bidrag til udnyttelse af biprodukter og mindsken og forvaltningen af affald samt fremme og gennemførelse af foranstaltninger til at forebygge, kontrollere og styre risici vedrørende dyresundhed og plantebeskyttelse samt miljømæssige risici, herunder gennem oprettelse og forvaltning af fonde eller ved at bidrage til sådanne fonde med henblik på at betale økonomisk godtgørelse til landbrugere for omkostninger og økonomiske tab som følge af fremme og gennemførelse af sådanne foranstaltninger. For at undgå risikoen for, at flere beføjelser koncentrerer sig i organisationer i et bestemt led i fødevarerforsyningskæden, bør medlemsstaterne kun anerkende de brancheorganisationer, der tilstræber en afbalanceret repræsentation af organisationerne i forskellige led i forsyningskæden, som udgør brancheorganisationen.
- (53) Definitionen af »økonomisk område« som fastsat i artikel 164 i forordning (EU) nr. 1308/2013 bør med henblik på en udvidelse af reglerne og obligatoriske bidrag suppleres, så nævnte forordning tilpasses de særlige produktionsforhold, der gælder for produkter med en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse som anerkendt i henhold til EU-retten. For at fremme en bæredygtig praksis bør brancheorganisationens aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis vedrørende plantesundhed, dyresundhed, fødevarer sikkerhed og miljømæssige risici kunne gøres bindende for producenter, der ikke er medlemmer. Som følge af vigtigheden af biologisk mangfoldighed i de frø, der anvendes inden for økologisk landbrug, bør reglerne for anvendelse af certificerede frø imidlertid ikke ved en udvidelse gøres bindende for producenter, der ikke er medlemmer, og som dyrker økologisk landbrug.
- (54) I betragtning af betydningen af beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser for landbrugsproduktion i Unionen og i betragtning af den vellykkede indførelse af regler for udbudsregulering af ost og tørsaltet skinke under geografiske betegnelser med henblik på at sikre disse produkters merværdi og bevare deres omdømme samt stabilisere deres priser bør muligheden for at anvende regler for udbudsregulering udvides til også at omfatte landbrugsprodukter med en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 eller forordning (EU) nr. 1151/2012. Af hensyn til klarhed og konsistens er det hensigtsmæssigt at indarbejde de eksisterende regler om udbudsregulering i en enkelt bestemmelse, som omfatter alle landbrugsprodukter. Medlemsstaterne bør derfor på anmodning af en brancheorganisation, en producentorganisation eller en sammenslutning af producenter eller aktører have tilladelse til at anvende disse regler til at regulere udbuddet af landbrugsprodukter under geografiske betegnelser, forudsat at mindst to tredjedele af producenterne af det pågældende produkt, eller deres repræsentanter, godkender det, og, hvis det er relevant, landbrugsproducenterne af den pågældende råvare er blevet hørt og, for så vidt angår ost, af hensyn til kontinuiteten har givet deres godkendelse. Disse regler bør være underlagt strenge betingelser, navnlig for at undgå, at de er til skade for handelen med produkter på andre markeder, og for at beskytte mindretsrettigheder. Medlemsstaterne bør straks offentliggøre de vedtagne regler og underrette Kommissionen herom, sørge for regelmæssige tilsyn og ophæve reglerne i tilfælde af manglende overholdelse. Kommissionen bør have beføjelse til at vedtage gennemførelses-

retsakter, der kræver, at en medlemsstat ophæver sådanne regler, hvis Kommissionen finder, at reglerne ikke opfylder visse betingelser, hindrer eller forvrider konkurrencen på en væsentlig del af det indre marked eller bringer den frie samhandel eller opfyldelsen af formålet i artikel 39 i TEUF i fare. I lyset af Kommissionens beføjelser på området for Unionens konkurrencepolitik og i betragtning af disse retsakters særlige karakter bør Kommissionen vedtage sådanne gennemførelsesretsakter uden at anvende forordning (EU) nr. 182/2011.

- (55) Klausuler om værdideling i fødevareforsyningskæden er ikke kun af interesse i aftaler mellem producenter og de første købere, men også hvor de kan give landbrugerne mulighed for at medvirke til prisudviklingen i kædens efterfølgende led. Landbrugere og deres sammenslutninger bør derfor have mulighed for at aftale sådanne klausuler med aktører efter leddet med de første købere.
- (56) Den særlige handelsværdi for vine, der er omfattet af en beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) eller beskyttet geografisk betegnelse (BGB), skyldes, at de tilhører et eksklusivt markedsegment takket være deres kvalitetsomdømme, der bygger på deres produktspecifikationer. Sådanne vine sælges typisk til højere markedspriser, eftersom forbrugerne værdsætter de egenskaber, som oprindelsesbetegnelsen og den geografiske betegnelse vidner om. For at forhindre, at disse kvalitetskendtegn undergraves af skadelige pristiltag, bør brancheorganisationer, der repræsenterer de aktører, der nyder godt af disse kvalitetskendtegn, kunne give prisvejledning vedrørende salget af de relevante druer uanset artikel 101, stk. 1, i TEUF. Sådant vejledning bør imidlertid være frivillig for at undgå, at priskonkurrencen mellem beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser forsvinder fuldstændigt.
- (57) Artikel 5 i Verdenshandelsorganisationens aftale om landbrug («WTO-aftalen om landbrug») indeholder beregningsmetoder, som kan anvendes til at fastsætte udløsningsmængden for den særlige beskyttelsesklausul i de relevante sektorer. For at tage hensyn til alle mulige beregningsmetoder til fastsættelse af udløsningsmængden med henblik på at anvende tillægsimporttold, herunder hvis det indenlandske forbrug ikke tages i betragtning, bør artikel 182, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013 ændres for at afspejle den beregningsmetode, der er fastsat i artikel 5, stk. 4, i WTO-aftalen om landbrug.
- (58) Artikel 192 og 193 i forordning (EU) nr. 1308/2013 bør udgå, da sådanne foranstaltninger ikke længere er nødvendige i lyset af udløbet af reguleringen af produktion i sukkersektoren. For at sikre, at EU-markedet forsynes tilstrækkeligt ved import fra tredjelande, bør Kommissionen tillægges delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser til at suspendere importtolden for sukkerrørs- og sukkerroemelasse.
- (59) Ministerafgørelsen af 19. december 2015 om eksportkonkurrence på WTO's 10. ministerkonference i Nairobi fastsætter bestemmelser om eksportkonkurrenceforanstaltninger. For så vidt angår eksportsubsidier forpligtes WTO-medlemmerne til at afskaffe deres ret til eksportsubsidier fra datoen for nævnte afgørelse. De EU-bestemmelser om eksportrestitutioner, der er fastsat i artikel 196-204 i forordning (EU) nr. 1308/2013, bør derfor udgå. Hvad angår eksportkreditter, eksportkreditgarantier og forsikringsprogrammer, landbrugsproduktexporterende statsforetagender og international fødevarehjælp, kan medlemsstaterne vedtage nationale foranstaltninger, der overholder EU-retten. Da Unionen og dens medlemsstater er medlemmer af WTO, bør sådanne nationale foranstaltninger også overholde de regler, der er fastsat i den pågældende WTO-ministerafgørelse af 19. december 2015, da det er et spørgsmål om EU-ret og international ret.
- (60) Det indre marked bygger på en ensartet anvendelse af konkurrencereglerne i alle medlemsstaterne. Dette kræver et løbende tæt samarbejde mellem de nationale konkurrencemyndigheder og Kommissionen i det europæiske netværk af konkurrencemyndigheder, hvor spørgsmål om fortolkning og anvendelse af konkurrencereglerne kan drøftes og foranstaltninger til anvendelse af konkurrencereglerne kan koordineres, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁹⁾.
- (61) For at sikre, at brancheorganisationer anvender artikel 210 i forordning (EU) nr. 1308/2013 effektivt, samt af forenklingshensyn og for at mindske de administrative byrder, bør brancheorganisationers aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis ikke kræve en forudgående afgørelse fra Kommissionen for ikke at være omfattet af artikel 101, stk. 1, i TEUF, forudsat at disse aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis opfylder kravene i artikel 210 i forordning (EU) nr. 1308/2013. Kommissionen bør dog efter anmodning fra ansøgeren afgive

⁽¹⁹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1).

udtalelse om, hvorvidt sådanne aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis er forenelige med artikel 210 i forordning (EU) nr. 1308/2013. Uanset en udtalelse fra Kommissionen om, at sådanne aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis er i overensstemmelse med nævnte artikel, bør Kommissionen fortsat have mulighed for til enhver tid efter en sådan udtalelse at erklære, at artikel 101, stk. 1, i TEUF i fremtiden finder anvendelse på de pågældende aftaler, vedtagelser eller former for samordnet praksis, hvis den finder, at de relevante betingelser for anvendelsen af artikel 210 i forordning (EU) nr. 1308/2013 ikke længere er opfyldt.

- (62) Visse vertikale og horisontale initiativer vedrørende landbrugsprodukter og fødevarer, som har til formål at anvende strengere krav end de obligatoriske krav, kan have positive virkninger på bæredygtigheds mål. Indgåelse af sådanne aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis mellem producenter og aktører på forskellige produktions-, forarbejdnings- og handelsniveauer kan også styrke producenternes stilling i forsyningskæden og øge deres forhandlingsstyrke. Sådanne initiativer bør derfor under særlige omstændigheder ikke være omfattet af anvendelsen af artikel 101, stk. 1, i TEUF. For at sikre en effektiv anvendelse af denne nye undtagelse og for at mindske de administrative byrder bør sådanne initiativer ikke kræve en forudgående afgørelse fra Kommissionen for ikke at være omfattet af anvendelsen af artikel 101, stk. 1, i TEUF. Da dette er en ny undtagelse, er det hensigtsmæssigt at fastsætte, at Kommissionen inden for to år fra denne forordnings ikrafttræden bør udarbejde retningslinjer for aktører om betingelserne for anvendelse af undtagelsen. Efter denne dato bør producenter også kunne anmode Kommissionen om en udtalelse om anvendelsen af undtagelsen på deres aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis. I berettigede tilfælde bør Kommissionen efterfølgende kunne revidere indholdet af sin udtalelse. De nationale konkurrencemyndigheder bør kunne træffe afgørelse om, at en aftale, vedtagelse eller form for samordnet praksis skal ændres, ophøre eller slet ikke finde sted, hvis de finder det nødvendigt for at beskytte konkurrencen, og de bør i så fald underrette Kommissionen om deres foranstaltninger.
- (63) I henhold til artikel 214a i forordning (EU) nr. 1308/2013 har Finland med forbehold af Kommissionens tilladelse ret til på visse betingelser at yde national støtte i det sydlige Finland indtil 2022. Ydelsen af denne nationale støtte bør fortsat være tilladt i perioden 2023-2027. For at sikre, at denne støtte fortsat kan ydes i overgangsperioden 2021-2022, bør de nye ordninger i forbindelse hermed alene finde anvendelse fra den 1. januar 2023.
- (64) Restriktioner for fri omsætning af produkter i frugt- og grøntsagssektoren som følge af anvendelse af foranstaltninger til bekæmpelse af spredning af planteskadegørere kan skabe vanskeligheder på markedet i en eller flere medlemsstater. Navnlig i lyset af den øgede forekomst af planteskadegørere er det derfor hensigtsmæssigt at tillade ekstraordinære støtteforanstaltninger for at tage hensyn til handelsrestriktioner som følge af planteskadegørere og at forlænge listen over produkter, for hvilke der kan vedtages ekstraordinære støtteforanstaltninger i frugt- og grøntsagssektoren.
- (65) De nuværende EU-markedsobservatorier og -arbejdsgrupper for landbrugsmarkeder har vist sig at spille en gavnlig rolle med hensyn til at give økonomiske aktører og offentlige myndigheder mulighed for at træffe kvalificerede valg og lette overvågningen af markedsudviklingen. Med henblik herpå og for at øge gennemsigtigheden på landbrugs- og fødevaremarkederne på EU-plan og bidrage til landbrugsmarkedernes stabilitet bør disse instrumenter styrkes. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastlægge en enkelt formel retlig ramme for oprettelse og drift af EU-markedsobservatorier i alle landbrugssektorer og at fastsætte relevante meddelelses- og indberetningsforpligtelser for disse observatorier.
- (66) På grundlag af de statistiske data og oplysninger, der indsamles til overvågning af landbrugsmarkederne, bør EU-markedsobservatorierne i deres beretninger identificere trusler om markedsforstyrrelser. Kommissionen bør regelmæssigt over for Europa-Parlamentet og Rådet fremlægge oplysninger om markedsituationen for landbrugsprodukter, farerne for markedsforstyrrelser og eventuelle foranstaltninger, der skal træffes, ved regelmæssigt at deltage i møder i Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter samt Specialkomitéen for Landbrug.

- (67) Af klarhedshensyn bør Kommissionens rolle med hensyn til dens nuværende forpligtelser til samarbejde og udveksling af oplysninger med de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 ⁽²⁰⁾, og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) udtrykkeligt fastsættes i artikel 223 i forordning (EU) nr. 1308/2013.
- (68) Kommissionens forældede indberetningspligt vedrørende markedet for mælk og mejeriprodukter og udvidelsen af anvendelsesområdet for skoleordningen bør udgå. Indberetningspligten vedrørende biavlsspektoren bør integreres i forordning (EU) 2021/2115. Der bør fastsættes nye indberetningsforpligtelser og -frister vedrørende konkurrencereglerne anvendelse på landbrugssektoren, vedrørende oprettelsen af EU-markedsobservatorier og vedrørende anvendelsen af ekstraordinære foranstaltninger. Kommissionen bør også indberette om situationen vedrørende salgsbetegnelser og klassificering af slagtekroppe i fåre- og gedekødssektoren.
- (69) De bestemmelser vedrørende reserven til kriser i landbrugssektoren, der er fastsat i del V, kapitel III, i forordning (EU) nr. 1308/2013, bør udgå, da ajourførte bestemmelser vedrørende landbrugsreserven er fastsat i forordning (EU) 2021/2116.
- (70) I lyset af den nuværende undtagelse fra de varebetegnelser, som skal anvendes for kalvekød med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, der er registreret før den 29. juni 2007, af konsekvenshensyn og for at sikre utvetydige oplysninger til forbrugerne bør medlemsstaterne have mulighed for at tillade sammenslutninger med ansvar for beskyttede oprindelsesbetegnelser eller beskyttede geografiske betegnelser, der er registreret inden samme dato, at undtage fra obligatorisk klassificering af slagtekroppe for kalvekød.
- (71) Der bør fastsættes regler for vurdering af tilfælde, hvor et navn, der er ansøgt om med henblik på registrering som oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012, kolliderer med navnet på en plantesort eller dyrerace, der er produceret i Unionen, for at opnå en mere rimelig balance mellem de berørte interesser.
- (72) For at øge forbrugernes bevidsthed om beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012 bør den obligatoriske anvendelse af de relaterede EU-symboler udvides til også at omfatte reklamemateriale.
- (73) Der bør fastsættes specifikke undtagelsesbestemmelser, som gør det muligt at anvende andre betegnelser sideløbende med den registrerede betegnelse for en garanteret traditionel specialitet. Kommissionen bør fastsætte overgangsperioder for anvendelsen af betegnelser, der indeholder betegnelser for garanterede traditionelle specialiteter, i overensstemmelse med de betingelser for sådanne overgangsperioder, der allerede findes for beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser.
- (74) De procedurer i forbindelse med registrering af beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør strømlines og forenkles for at sikre, at nye betegnelser kan registreres inden for kortere tidsperioder. Indsigelsesproceduren bør forenkles. Den begrundede indsigelse bør angive alle indsigelsesgrunde og nærmere oplysninger om disse grunde. Dette bør ikke hindre den myndighed eller person der gør indsigelse i at tilføje og uddybe yderligere oplysninger i forbindelse med de konsultationer, der er omhandlet i artikel 51, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1151/2012.
- (75) Den procedure for godkendelse af ændringer af varespecifikationerne, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør forenkles ved at indføre en sondring mellem EU-ændringer og standardændringer. Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med nærhedsprincippet være ansvarlige for godkendelse af standardændringer, og Kommissionen bør fortsat være ansvarlig for godkendelse af EU-ændringer af varespecifikationerne. Der bør fastsættes bestemmelser, der sikrer, at der er tilstrækkeligt tid til at fremme en gnidningsløs overgang fra reglerne i forordning (EU) nr. 1151/2012 vedrørende ændringer af varespecifikationer til de nye regler, der er fastsat i nærværende forordning.

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 73 af 12.6.2014, s. 1).

- (76) I lyset af den stigende efterspørgsel fra Unionens forbrugere efter bivoks og dens stigende anvendelse i fødevarerektoren og tætte forbindelse til landbrugsprodukter og økonomien i landdistrikterne bør listen over landbrugsprodukter og fødevarer i bilag I til forordning (EU) nr. 1151/2012 forlænges, så den også omfatter dette produkt.
- (77) Med henblik på det begrænsede antal registreringer af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 ⁽²¹⁾ bør den retlige ramme for beskyttelse af geografiske betegnelser for de pågældende produkter forenkles. Aromatiserede vinprodukter og andre alkoholholdige drikkevarer med undtagelse af spiritus og de vinavlsprodukter, der er opført i del II i bilag VII til forordning (EU) nr. 1308/2013, bør have samme retsregler og procedurer som andre landbrugsprodukter og fødevarer. Anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 1151/2012 bør udvides til at omfatte de pågældende produkter. Forordning (EU) nr. 251/2014 bør ændres for at tage hensyn til denne ændring for så vidt angår dens titel, anvendelsesområde og definitioner og for så vidt angår bestemmelserne vedrørende mærkning af aromatiserede vinprodukter. Der bør sikres en gnidningsløs overgang for betegnelser, der er beskyttet i henhold til forordning (EU) nr. 251/2014.
- (78) For at lette samhandelen med tredjelande bør det fastsættes, at medlemsstaterne kan tillade, at der på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket for aromatiserede vinprodukter, der fremstilles til eksport, anføres de varebetegnelser, som tredjelande kræver, herunder på andre sprog end Unionens officielle sprog, forudsat at de relevante varebetegnelser i bilag II også er anført på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket.
- (79) Beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF bør delegeres til Kommissionen for så vidt angår supplerings af varebetegnelserne for og beskrivelserne af aromatiserede vinprodukter i bilag II til forordning (EU) nr. 251/2014 med henblik på at tilpasse dem for at tage hensyn til tekniske fremskridt, videnskabelig udvikling og markedsudvikling, forbrugersundhed eller forbrugernes behov for oplysninger.
- (80) For at sikre et højere informationsniveau for forbrugerne bør obligatorisk mærkning af aromatiserede vinprodukter med en næringsdeklaration og en ingrediensliste tilføjes i forordning (EU) nr. 251/2014. Producenter bør imidlertid have mulighed for at begrænse indholdet af næringsdeklarationen på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket til kun energiværdien og gøre en fuldstændig næringsdeklaration og en ingrediensliste elektronisk tilgængelig, forudsat at de undgår enhver indsamling eller sporing af brugerdata og ikke giver oplysninger bestemt til markedsføringsformål. Muligheden for ikke at angive en fuldstændig næringsdeklaration på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket bør imidlertid ikke påvirke det gældende krav om at angive stoffer, der forårsager allergi eller intolerans, på etiketten. Beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF bør delegeres til Kommissionen for så vidt angår supplerings af forordning (EU) nr. 251/2014 ved fastsættelse af nærmere regler om anførelse og betegnelse af ingredienser for aromatiserede vinprodukter. Markedsføring af bestående lagre af aromatiserede vinprodukter bør kunne fortsætte efter datoerne for anvendelse af de nye mærkningskrav, indtil disse lagre er opbrugt. Aktørerne bør gives tilstrækkelig tid til at tilpasse sig de nye mærkningskrav, inden de finder anvendelse.
- (81) Det er hensigtsmæssigt at tillade tilsætning af en begrænset mængde spiritus for at give smag til aromatiserede vine i en af de kategorier, der er fastlagt i bilag II, punkt A, til forordning (EU) nr. 251/2014. Da den tekniske udvikling i dag gør det muligt at fremstille vermouth uden tilsætning af alkohol, bør det ikke længere være et krav, at vermouth tilsættes alkohol. I betragtning af forbrugernes efterspørgsel er det hensigtsmæssigt at tillade en kombination af rødvin og hvidvin til at fremstille glühwein. For at tage hensyn til en aromatiseret vinbaseret drikkevare, der findes på det polske marked, er det hensigtsmæssigt at oprette den nye kategori »wino ziołowe« og i EU-retten fastsætte de traditionelle krav til fremstilling heraf.

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 af 26. februar 2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 14).

- (82) De lokale markeder på Réunion er på grund af øens ringe størrelse, afsides beliggenhed og særlige situation med hensyn til fødevarer sikkerhed særligt sårbare over for prisudsving. Brancheorganisationer samler producenter og andre aktører fra forskellige led i fødevareforsyningskæden og kan spille en rolle med hensyn til at støtte opretholdelse og diversificering af lokal produktion. I den specifikke fødevarer sikkerhedskontekst på Réunion er det som en undtagelse fra artikel 165 i forordning (EU) nr. 1308/2013 hensigtsmæssigt at fastsætte, at hvis en anerkendt brancheorganisationer regler udvides til aktører, der ikke er medlemmer af brancheorganisationen, kan Frankrig efter høring af de relevante interessenter beslutte, at aktører, som ikke er medlemmer af brancheorganisationen, skal betale finansielle bidrag til de aktiviteter, der er omfattet af udvidede regler, og som er af generel økonomisk interesse for økonomiske aktører, hvis aktiviteter udelukkende udføres på Réunion vedrørende produkter, der er bestemt til det lokale marked.
- (83) Forordning (EU) nr. 1308/2013, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 251/2014 og (EU) nr. 228/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (84) Der bør indføres overgangsordninger for ansøgninger om beskyttelse og for registrering af beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, som er indgivet inden datoen for denne forordnings ikrafttræden, for afholdte udgifter inden den 1. januar 2023 under de støtteordninger for olivenolie og spiseoliven, frugt og grøntsager, vin, biavl og humle, for driftsprogrammer af anerkendte producentorganisationer eller sammenslutninger heraf i frugt- og grøntsagssektoren og for støtteprogrammer i vinsektoren fastsat i artikel 29-60 i forordning (EU) nr. 1308/2013.
- (85) For at sikre en gnidningsløs overgang til den nye retlige ramme, der er fastsat i forordning (EU) 2021/2115, bør de ændringer af forordning (EU) nr. 1308/2013, der er knyttet til denne nye retlige ramme, finde anvendelse fra den 1. januar 2023.
- (86) For at sikre en gnidningsløs gennemførelse af de påtænkte foranstaltninger og i betragtning af situationens hastende karakter bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EU) nr. 1308/2013

I forordning (EU) nr. 1308/2013 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Almindelige bestemmelser for den fælles landbrugspolitik

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 (*) og de bestemmelser, der er vedtaget i henhold hertil, finder anvendelse på foranstaltningerne i nærværende forordning.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 187).«

- 2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 udgår.

b) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. De definitioner, der er fastsat i forordning (EU) 2021/2116 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 (*), finder anvendelse i nærværende forordning, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 om ændring af definitionerne vedrørende sektorerne i bilag II i det omfang, det er nødvendigt for at ajourføre definitionerne i lyset af markedsudviklingen, uden at tilføje nye definitioner.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik (strategiske planer under den fælles landbrugspolitik) og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1).«

3) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Omregningssatser for ris

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter omregningssatserne for ris på de forskellige forarbejdningstrin.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.«

4) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Produktionsår

Der fastsættes følgende produktionsår:

- a) 1. januar til 31. december samme år for frugt- og grøntsagssektoren, sektoren for forarbejdede frugter og grøntsager og banansektoren
- b) 1. april til 31. marts året efter for sektoren for tørret foder og silkeormesektoren
- c) 1. juli til 30. juni året efter for:
 - i) kornsektoren
 - ii) frøsektoren
 - iii) hør- og hampesektoren
 - iv) sektoren for mælk og mejeriprodukter
- d) 1. august til 31. juli året efter for vinsektoren
- e) 1. september til 31. august året efter for rissektoren og for så vidt angår spiseoliven
- f) 1. oktober til 30. september året efter for sukkersektoren og for så vidt angår olivenolie.«

5) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Tidsrum for offentlig intervention

Offentlig intervention finder anvendelse for:

- a) blød hvede fra 1. oktober til 31. maj
- b) hård hvede, byg og majs hele året
- c) uafskallet ris hele året

- d) oksekød hele året
- e) smør og skummetmælkspulver fra 1. februar til 30. september.»
- 6) I artikel 16 foretages følgende ændringer:
 - a) Følgende stykke indsættes:
 - »2a. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for at muliggøre overvågning af overholdelsen af principperne i stk. 1.«
 - b) Stk. 3 affattes således:
 - »3. Kommissionen offentliggør hvert år oplysninger om de betingelser, hvorunder produkter, der er opkøbt ved offentlig intervention, er blevet købt eller solgt det foregående år. Disse oplysninger skal omfatte de relevante mængder og købs- og salgspriser.«
- 7) Artikel 17, stk. 1, litra b), affattes således:
 - »b) olivenolie og spiseoliven«.
- 8) I del II, afsnit I, kapitel II, foretages følgende ændringer:
 - a) Titlen affattes således:

»KAPITEL II

Støtte til uddeling af frugt og grøntsager og af mælk og mejeriprodukter i uddannelsesinstitutioner«.

- b) Overskriften »Afdeling 1« og titlen udgår.
- c) Artikel 23, stk. 11, affattes således:
 - »11. Medlemsstaterne udvælger de produkter, der skal indgå i uddelingen eller i de pædagogiske ledsageforanstaltninger, på grundlag af objektive kriterier, der skal omfatte et eller flere af følgende kriterier: sundheds- og miljøhensyn, årstid, sort og tilgængeligheden af lokale eller regionale produkter, idet de så vidt praktisk muligt prioriterer produkter, der har oprindelse i Unionen. Medlemsstaterne kan tilskynde til navnlig lokale eller regionale indkøb, økologiske produkter, korte forsyningskæder eller miljøfordele, herunder bæredygtig emballage, og, hvis det er relevant, produkter, der er anerkendt i henhold til de ved forordning (EU) nr. 1151/2012 oprettede kvalitetsordninger.
 - Medlemsstaterne kan i deres strategi overveje at prioritere bæredygtigheds- og fairtradehensyn.«
- d) I artikel 23a foretages følgende ændringer:
 - i) Stk. 1 affattes således:
 - »1. Med forbehold af denne artikels stk. 4 må den støtte, der inden for skoleordningen tildeles til uddeling af produkter, pædagogiske ledsageforanstaltninger og dermed forbundne omkostninger som omhandlet i artikel 23, stk. 1, ikke overstige 220 804 135 EUR pr. skoleår. Inden for denne overordnede grænse må støtten ikke overstige:
 - a) til skolefrugt og -grøntsager: 130 608 466 EUR pr. skoleår
 - b) til skolemælk: 90 195 669 EUR pr. skoleår.«
 - ii) I stk. 2, tredje afsnit, udgår sidste punktum.
 - iii) I stk. 4 affattes første afsnit således:
 - »4. Uden at overskride den i stk. 1 fastlagte overordnede grænse på 220 804 135 EUR kan en medlemsstat én gang hvert skoleår overføre op til 20 % af en af sine vejledende tildelinger.«
- e) Afdeling 2-6, der indeholder artikel 29-60, udgår.

9) Artikel 61 affattes således:

»Artikel 61

Varighed

Den tilladelsesordning for plantning af vinstokke, der er fastsat i dette kapitel, gælder fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2045 med to midtvejsrevisioner, der skal foretages af Kommissionen i 2028 og 2040 med henblik på at evaluere anvendelsen af ordningen og fremsætte passende lovgivningsforslag.»

10) I artikel 62 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Efter første afsnit indsættes følgende afsnit:

»Uanset første afsnit kan medlemsstaterne beslutte, at når genplantning finder sted på den eller de parceller, hvor rydningen er udført, er de i artikel 66, stk. 1, omhandlede tilladelser gyldige i seks år fra datoen for deres tildeling. Sådanne tilladelser skal klart angive, på hvilken eller hvilke parceller rydningen og genplantningen vil finde sted.«

ii) Andet og tredje afsnit affattes således:

»Uanset første afsnit forlænges gyldigheden af de tilladelser, der er givet i henhold til artikel 64 og artikel 66, stk. 1, og som udløber i 2020 og 2021, til den 31. december 2022.

Producenter, der råder over tilladelser i henhold til nærværende forordnings artikel 64 og artikel 66, stk. 1, som udløber i 2020 og 2021, pålægges uanset nærværende stykkes første afsnit ikke den administrative sanktion, der er omhandlet i artikel 89, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1306/2013, forudsat at de senest den 28. februar 2022 underretter de kompetente myndigheder om, at de ikke agter at udnytte deres tilladelse og ikke ønsker at drage fordel af en forlængelse af dens gyldighed som omhandlet i nærværende stykkes tredje afsnit. Hvis producenter, der råder over tilladelser, hvis gyldighed er forlænget indtil den 31. december 2021, senest den 28. februar 2021 har erklæret over for den kompetente myndighed, at de ikke agter at udnytte disse tilladelser, kan de trække deres erklæringer tilbage ved skriftlig meddelelse til den kompetente myndighed senest den 28. februar 2022 og udnytte deres tilladelser inden for den forlængede gyldighedsperiode, der er fastsat i tredje afsnit.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Dette kapitel finder ikke anvendelse på plantning, genplantning af arealer, der er bestemt til forsøg, til oprettelse af samlinger af druesorter med henblik på at bevare genressourcer eller til eller podningsgartneri, på arealer, hvis vin eller vinavlsprodukter udelukkende er bestemt til vinproducentens privatforbrug, eller på arealer, der nybeplantes som følge af obligatoriske indkøb i offentlighedens interesse efter national lovgivning.«

11) I artikel 63 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne stiller hvert år tilladelser til nyplantning af vinstokke til rådighed svarende til enten:

a) 1 % af det samlede areal, der reelt er beplantet med vinstokke på deres territorium som målt den 31. juli det foregående år, eller

b) 1 % af et areal, som udgør det areal, der reelt er beplantet med vinstokke på deres territorium som målt den 31. juli 2015, og det areal, der er omfattet af de plantningsrettigheder, som blev tildelt producenter på deres territorium i henhold til artikel 85h, 85i eller 85k i forordning (EF) nr. 1234/2007, og som kunne konverteres til tilladelser den 1. januar 2016, jf. artikel 68 i nærværende forordning.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstater, der begrænser udstedelsen af tilladelser på regionalt niveau for specifikke områder, der er berettiget til produktion af vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse, eller for områder, der er berettiget til produktion af vine med beskyttet geografisk betegnelse, jf. første afsnit, litra b), kan kræve, at sådanne tilladelser anvendes i disse regioner.«

c) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Litra b) affattes således:

»b) behovet for at undgå en veldokumenteret risiko for værdiforringelse af en særligt beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse.«

ii) Følgende litra tilføjes:

»c) ønsket om at bidrage til udviklingen af de pågældende produkter, samtidig med at disse produkters kvalitet opretholdes.«

d) Følgende stykke indsættes:

»3a. Medlemsstaterne kan træffe alle reguleringsmæssige foranstaltninger, som er nødvendige for at forhindre aktørers omgåelse af de restriktive foranstaltninger, der er truffet i medfør af stk. 2 og 3.«

12) I artikel 64 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, andet afsnit, affattes indledningen således:

»Medlemsstaterne kan med henblik på denne artikel anvende et eller flere objektive og ikkediskriminerende støtteberettigelseskriterier på nationalt eller regionalt plan.«

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

»2. Hvis det samlede areal, som de støtteberettigede ansøgninger i stk. 1 i et givet år vedrører, er større end det område, medlemsstaten stiller til rådighed, gives tilladelserne efter en forholds-mæssig fordeling af hektar til alle ansøgere på grundlag af det areal, som de har ansøgt om tilladelse til. I forbindelse med ydelse af sådan støtte kan der fastsættes et minimums- og/eller maksimumsareal pr. ansøger, og ydelsen kan også ske helt eller delvist i henhold til et eller flere af følgende objektive og ikkediskriminerende prioritetskriterier, som kan finde anvendelse på nationalt eller regionalt plan.«

ii) Litra b) affattes således:

»b) arealer, hvor vindyrkningsarealer bidrager til miljøbevarelse eller til bevarelse af vinstokkenes genressourcer.«

iii) Litra f) affattes således:

»f) arealer, der nybeplantes, og som bidrager til produktionsstigningen hos bedrifter i vindyrkningssektoren, som viser øget omkostningseffektivitet, konkurrenceevne eller tilstedeværelse på markederne.«

iv) Litra h) affattes således:

»h) arealer, der nybeplantes i forbindelse med, at størrelsen på små og mellemstore vinbrug øges.«

c) Følgende stykke indsættes:

»2b. Medlemsstaterne kan træffe alle reguleringsmæssige foranstaltninger for at forhindre aktørernes omgåelse af de restriktive kriterier, som de anvender i medfør af stk. 1, 2 og 2a.«

13) Artikel 65, stk. 1, affattes således:

»Ved anvendelsen af artikel 63, stk. 2, tager en medlemsstat hensyn til henstillinger fra anerkendte faglige organisationer, der udøver deres virksomhed i vinsektoren, jf. artikel 152, 156 og 157, fra interesserede producentorganisationer, jf. artikel 95, eller fra andre typer af faglige organisationer, som anerkendes i henhold til medlemsstatens lovgivning, under forudsætning af at der forud for henstillingerne er opnået enighed mellem de relevante repræsentative parter i det geografiske referenceområde.«

14) I artikel 68 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»2a. Fra den 1. januar 2023 står et areal svarende til det areal, der er omfattet af plantningsrettigheder, som kunne konverteres til plantningstilladelser den 31. december 2022, men som endnu ikke er blevet konverteret til tilladelser i henhold til stk. 1, fortsat til rådighed for de berørte medlemsstater, som kan give tilladelser i overensstemmelse med artikel 64 senest den 31. december 2025.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Arealer, der er omfattet af tilladelser tildelt i medfør af denne artikels stk. 1 og 2a, skal ikke tælles med i forbindelse med artikel 63.«

15) I artikel 81 tilføjes følgende stykke:

»6. Arealer, som er beplantet til andre formål end vinfremstilling med druesorter, der, for så vidt angår andre medlemsstater end de i stk. 3 omhandlede, ikke er klassificeret, eller som, for så vidt angår de i stk. 3 omhandlede medlemsstater, ikke overholder stk. 2, andet afsnit, er ikke omfattet af en rydningsforpligtelse.

Plantning og genplantning af druesorterne omhandlet i første afsnit til andre formål end vinfremstilling er ikke omfattet af tilladelsesordningen for plantning af vinstokke i del II, afsnit I, kapitel III.«

16) Artikel 86 affattes således:

»Artikel 86

Forbehold, ændring eller annullering af fakultative forbeholdte udtryk

For at tage hensyn til forbrugernes forventninger, herunder vedrørende produktionsmetoder og bæredygtighed i forsyningskæden, den videnskabelige og tekniske udvikling, markedssituationen og udviklingen i handelsnormerne og de internationale normer, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på:

- a) at fastlægge nye fakultative forbeholdte udtryk, der fastsætter betingelserne for deres anvendelse
- b) at ændre betingelserne for anvendelsen af fakultative forbeholdte udtryk eller
- c) at annullere fakultative forbeholdte udtryk.«

17) I artikel 90 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medmindre andet er fastsat i internationale aftaler indgået i overensstemmelse med TEUF, finder bestemmelserne om oprindelsesbetegnelse, geografisk betegnelse og mærkning af vin i afdeling 2 og definitionerne, betegnelserne og varebetegnelserne i artikel 78 anvendelse på produkter, der importeres til EU, og som henhører under KN-kode 2009 61, 2009 69, 2204 og, hvor det er relevant, ex 2202 99 19 (anden dealkoholiseret vin med et alkoholindhold udtrykt i volumen, som ikke overstiger 0,5 %).«

b) I stk. 3 affattes indledningen således:

»3. Medmindre andet er fastsat i internationale aftaler indgået i overensstemmelse med TEUF, skal der ved import af produkterne i stk. 1 fremlægges:«

18) I del II, afsnit II, kapitel I, afdeling 1, indsættes følgende underafdeling:

»Underafdeling 4a

Kontrol og sanktioner

Artikel 90a

Kontrol og sanktioner i forbindelse med afsætningsregler

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 119, stk. 1, omhandlede produkter, som ikke er mærket i overensstemmelse med denne forordning, ikke bringes i omsætning eller, hvis de allerede er bragt i omsætning, trækkes tilbage fra markedet.

2. Med forbehold af eventuelle særlige bestemmelser, som Kommissionen kan vedtage, skal indførsel i Unionen af de produkter, der er omhandlet i artikel 189, stk. 1, litra a) og b), kontrolleres for at fastslå, om betingelserne i stk. 1 i nævnte artikel er overholdt.

3. Medlemsstaterne foretager kontrol på grundlag af en risikoanalyse for at verificere, om de i artikel 1, stk. 2, omhandlede produkter opfylder reglerne i denne afdeling, og anvender administrative sanktioner, alt efter hvad der er relevant.

4. Uden at det berører retsakter vedrørende vinsektoren vedtaget i henhold til artikel 58 i forordning (EU) 2021/2116, anvender medlemsstaterne i tilfælde af en overtrædelse af Unionens regler i vinsektoren administrative sanktioner, som står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, er effektive og virker afskrækkende, i overensstemmelse med afsnit IV, kapitel I, i nævnte forordning. Medlemsstaterne anvender ikke disse sanktioner, når den manglende opfyldelse er af mindre betydning.

5. For at beskytte Unionens midler og beskytte Unionens vines identitet, herkomst og kvalitet tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at supplere denne forordning vedrørende:

- a) oprettelse eller opretholdelse af en analysedatabank for isotopdata, der skal hjælpe med at afsløre svig, og som skal opbygges på basis af prøver, som medlemsstaterne udtager
- b) regler for kontrolinstanser og gensidig bistand mellem dem
- c) regler om fælles brug af medlemsstaternes resultater.

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter alle nødvendige foranstaltninger vedrørende:

- a) procedurerne vedrørende medlemsstaternes respektive databanker og analysedatabanken for isotopdata, jf. stk. 5, litra a)
- b) procedurerne vedrørende samarbejde og bistand mellem kontrolmyndigheder og -organer
- c) regler om udførelse af overensstemmelseskontrollen med handelsnormer, regler for de myndigheder, der har ansvaret for at udføre kontrollerne, samt regler for kontrollerens indhold og hyppighed og i hvilket afsætningsled en sådan kontrol skal foretages, for så vidt angår forpligtelsen i stk. 3.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.«

19) I artikel 92, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Bestemmelserne i denne afdeling finder dog ikke anvendelse på de produkter, der er omhandlet i bilag VII, del II, punkt 1, 4, 5, 6, 8 og 9, når disse produkter har undergået en behandling til fuldstændig dealkoholisering i overensstemmelse med bilag VIII, del I, afsnit E.«

20) I artikel 93 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra a) og b), affattes således:

- »a) »oprindelsesbetegnelse«: en betegnelse, herunder en traditionelt anvendt betegnelse, der identificerer et produkt, jf. artikel 92, stk. 1:
- i) hvis kvalitet eller kendetegn hovedsagelig eller fuldstændig kan tilskrives et bestemt geografisk miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer
 - ii) som har oprindelse et bestemt sted, i en bestemt region eller undtagelsesvis i et bestemt land
 - iii) som er fremstillet af druer, der udelukkende hidrører fra dette geografiske område
 - iv) som produceres i dette geografiske område, og
 - v) som er fremstillet af druesorter, der tilhører arten *Vitis vinifera* eller en krydsning af *Vitis vinifera*-arten med andre arter af *Vitis*-slægten.
- b) »geografisk betegnelse«: en betegnelse, herunder en traditionelt anvendt betegnelse, der identificerer et produkt, jf. artikel 92, stk. 1:
- i) hvis særlige kvalitet, omdømme eller andre kendetegn kan tilskrives dets geografiske oprindelse
 - ii) som har oprindelse et bestemt sted, i en bestemt region eller undtagelsesvis i et bestemt land
 - iii) hvor mindst 85 % af de druer, der anvendes til fremstillingen, udelukkende hidrører fra dette geografiske område
 - iv) som produceres i dette geografiske område, og
 - v) som er fremstillet af druesorter, der tilhører arten *Vitis vinifera* eller en krydsning af *Vitis vinifera*-arten med andre arter af *Vitis*-slægten.«

b) Stk. 2 udgår.

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Produktion som omhandlet i stk. 1, litra a), nr. iv), og litra b), nr. iv), omfatter alle processer lige fra druehøsten til afslutningen af vinfremstillingsprocesserne undtagen høsten af druer, der ikke hidrører fra det pågældende geografiske område, jf. stk. 1, litra b), nr. iii), og undtagen eventuelle processer efter produktionen.«

21) I artikel 94 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes indledningen således:

»Ansøgninger om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser skal bl.a. indeholde:«.

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra g) affattes således:

- »g) nærmere oplysninger til bekræftelse af sammenhængen som omhandlet i artikel 93, stk. 1, litra a), nr. i), eller, alt efter tilfældet, litra b), nr. i):
- i) hvad angår en beskyttet oprindelsesbetegnelse, sammenhængen mellem produktets kvalitet eller kendetegn og det geografiske miljø, der er omhandlet i artikel 93, stk. 1, litra a), nr. i); de nærmere oplysninger vedrørende de menneskelige faktorer i det pågældende geografiske miljø kan, hvor det er relevant, være begrænset til en beskrivelse af jord-, plantemateriale- og landskabsforvaltningen, dyrkningsmetoderne eller ethvert andet relevant menneskeligt bidrag til bevarelsen af det geografiske miljøes naturbetingede faktorer, jf. nævnte nummer
 - ii) hvad angår en beskyttet geografisk betegnelse, sammenhængen mellem en særlig kvalitet, omdømmet eller andre kendetegn knyttet til produktet og til den geografiske oprindelse, der er omhandlet i artikel 93, stk. 1, litra b), nr. i)«.

ii) Følgende afsnit tilføjes:

»Produktspecifikationen kan indeholde en beskrivelse af oprindelsesbetegnelse eller den geografiske betegnelse bidrag til bæredygtig udvikling.

Hvis vinen eller vinene kan være delvis dealkoholiserede, skal produktspecifikationen også indeholde en beskrivelse af den eller de delvis dealkoholiserede vine i overensstemmelse med andet afsnit, litra b), med de fornødne ændringer, og, hvis det er relevant, de særlige ønologiske fremgangsmåder, der er anvendt til fremstilling af den eller de delvis alkoholfrie vine, samt de relevante restriktioner for deres fremstilling.«

22) I artikel 96 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5 affattes således:

»5. Hvis medlemsstaten, der vurderer ansøgningen, finder, at kravene er opfyldt, gennemfører den en national procedure, der sikrer passende offentliggørelse af produktspecifikationen, som minimum på internettet, og fremsender ansøgningen til Kommissionen.

Når medlemsstaten fremsender ansøgningen om beskyttelse til Kommissionen i henhold til første afsnit i dette stykke, skal medlemsstaten vedlægge en erklæring, hvoraf det fremgår, at den finder, at den af ansøgeren indgivne ansøgning opfylder betingelserne for beskyttelse i denne afdeling og de i henhold hertil vedtagne bestemmelser, og som godtgør, at det i artikel 94, stk. 1, litra d), omhandlede enhedsdokument udgør en korrekt sammenfatning af produktspecifikationen.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle indsigelser, der kan antages, og som er indgivet i forbindelse med den nationale procedure.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»6. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen om enhver procedure, der indledes ved en national domstol eller et andet nationalt organ, vedrørende en ansøgning om beskyttelse, som medlemsstaten har fremsendt til Kommissionen i henhold til stk. 5, og hvis ansøgningen er blevet erklæret ugyldig på nationalt plan ved en umiddelbart anvendelig, men ikke endelig retsafgørelse.«

23) Artikel 97, stk. 2, 3 og 4, affattes således:

»2. Kommissionen undersøger de ansøgninger om beskyttelse, som den har modtaget i henhold til artikel 96, stk. 5. Kommissionen kontrollerer, at ansøgningerne indeholder de oplysninger, der kræves, og at de ikke indeholder åbenlyse fejl under hensyntagen til resultaterne af den forudgående nationale procedure, som den pågældende medlemsstat har gennemført. Denne gennemgang fokuserer navnlig på det i artikel 94, stk. 1, litra d), omhandlede enhedsdokument.

Kommissionens gennemgang bør ikke tage mere end seks måneder fra datoen for modtagelsen af ansøgningen fra medlemsstaten. Hvis denne tidsfrist overskrides, underretter Kommissionen skriftligt ansøgeren om årsagerne til forsinkelsen.

3. Kommissionen fritages for forpligtelsen til at overholde den i stk. 2, andet afsnit, omhandlede frist for at foretage gennemgangen og til at underrette ansøgeren om årsagerne til forsinkelsen, hvis den modtager en meddelelse fra en medlemsstat vedrørende en ansøgning om registrering, der er indgivet til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 96, stk. 5, og som enten:

- a) underretter Kommissionen om, at ansøgningen er blevet erklæret ugyldig på nationalt plan ved en umiddelbart anvendelig, men ikke endelig retsafgørelse, eller
- b) anmoder Kommissionen om at suspendere den gennemgang, der er omhandlet i stk. 2, fordi der er indledt en national retslig procedure, der anfægter gyldigheden af ansøgningen, og medlemsstaten anser denne procedure for at være baseret på gyldige grunde.

Fritagelsen har virkning, indtil Kommissionen af medlemsstaten underrettes om, at den oprindelige ansøgning er blevet retableret, eller at medlemsstaten trækker sin anmodning om suspension tilbage.

4. Finder Kommissionen på grundlag af den gennemgang, den har foretaget i henhold til denne artikels stk. 2, at betingelserne i artikel 93, 100 og 101 er opfyldt, vedtager den gennemførelsesretsakter vedrørende offentliggørelsen af det enhedsdokument, der er omhandlet i artikel 94, stk. 1, litra d), samt af henvisningen til den offentliggørelse af produktspecifikationen, der fandt sted under den indledende nationale procedure, i *Den Europæiske Unions Tidende*. Gennemførelsesretsakterne vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

Finder Kommissionen på grundlag af den gennemgang, den har foretaget i henhold til denne artikels stk. 2, at betingelserne i artikel 93, 100 og 101 ikke er opfyldt, vedtager den gennemførelsesretsakter, der afviser ansøgningen.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.«

24) Artikel 98 og 99 affattes således:

»Artikel 98

Indsigelsesprocedure

1. Inden for tre måneder fra datoen for offentliggørelse af det enhedsdokument, der er omhandlet i artikel 94, stk. 1, litra d), i *Den Europæiske Unions Tidende* kan myndighederne i en medlemsstat eller i et tredjeland eller enhver fysisk eller juridisk person, som er bosiddende eller etableret i et tredjeland, og som har en legitim interesse, indgive en begrundet indsigelse mod den foreslåede beskyttelse til Kommissionen.

Enhver fysisk eller juridisk person, som er bosiddende eller etableret i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der fremsendte ansøgningen om beskyttelse, og som har en legitim interesse, kan indgive indsigelsen via myndighederne i den medlemsstat, hvor den pågældende har bopæl eller er etableret, inden for en frist, der gør det muligt at indgive en indsigelse i henhold til første afsnit.

2. Hvis Kommissionen finder, at indsigelsen kan antages, opfordrer Kommissionen den myndighed eller den fysiske eller juridiske person, der har indgivet indsigelsen, og den myndighed eller den fysiske eller juridiske person, der har indgivet ansøgningen om beskyttelse, til at indlede passende konsultationer i rimeligt et tidsrum på højst tre måneder. Opfordringen skal fremsættes inden for en frist på fem måneder fra den dato, hvor ansøgningen om beskyttelse, som den begrundede indsigelse vedrører, blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*. Opfordringen ledsages af en kopi af den begrundede indsigelse. På et hvilket som helst tidspunkt i løbet af de tre måneder kan Kommissionen, efter anmodning fra myndigheden eller den fysiske eller juridiske person, som har indgivet ansøgningen, forlænge fristen for konsultationerne med op til tre måneder.

3. Den myndighed eller person, som har indgivet indsigelsen, og den myndighed eller person, som har indgivet ansøgningen om beskyttelse, indleder de i stk. 2 omhandlede konsultationer uden unødige forsinkelser. De stiller de oplysninger til rådighed for hinanden, der er nødvendige for at vurdere, om ansøgningen om beskyttelse opfylder denne forordning og de i henhold hertil vedtagne bestemmelser.

4. Hvis den myndighed eller person, som har indgivet indsigelsen, og den myndighed eller person, som har indgivet ansøgningen om beskyttelse, når til enighed, underretter enten den i tredjelandet etablerede ansøger eller myndighederne i den medlemsstat eller det tredjeland, hvorfra ansøgningen om beskyttelse blev indgivet, Kommissionen om resultatet af konsultationerne og om samtlige faktorer, der har gjort det muligt at nå til enighed, herunder parternes synspunkter. Hvis de i henhold til artikel 97, stk. 4, offentliggjorte oplysninger er blevet væsentligt ændret, gentager Kommissionen den gennemgang, der er omhandlet i artikel 97, stk. 2, efter at der er gennemført en national procedure, der sikrer passende offentliggørelse af de pågældende ændrede oplysninger. Hvis der efter enigheden ikke er foretaget ændringer af produktspecifikationen, eller hvis ændringerne af produktspecifikationen ikke er væsentlige, vedtager Kommissionen en afgørelse i henhold til artikel 99, stk. 1, om beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, uanset om der er modtaget en indsigelse, der kan antages.

5. Hvis parterne ikke når til enighed, underretter enten den i tredjelandet etablerede ansøger eller myndighederne i den medlemsstat eller det tredjeland, hvorfra ansøgningen om beskyttelse blev indgivet, Kommissionen om resultatet af de gennemførte konsultationer og om samtlige de til sagen knyttede oplysninger og dokumenter. Kommissionen vedtager en afgørelse i henhold til artikel 99, stk. 2, der enten tildeler beskyttelse eller afviser ansøgningen.

Artikel 99

Afgørelse om beskyttelse

1. Hvis Kommissionen ikke har modtaget en indsigelse, der kan antages i henhold til artikel 98, vedtager den gennemførelsesretsakter, der tildeler beskyttelse. Gennemførelsesretsakterne vedtages uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.

2. Hvis Kommissionen har modtaget en indsigelse, der kan antages, vedtager den gennemførelsesretsakter, der enten tildeler beskyttelse eller afviser ansøgningen. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

3. Beskyttelse i henhold til denne artikel berører ikke producenternes forpligtelse til at overholde andre EU-regler, navnlig regler vedrørende omsætning af produkter og mærkning af fødevarer.«

25) Artikel 102 affattes således:

»Artikel 102

Forhold til varemærker

1. Når en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse er registreret i henhold til denne forordning, afvises registrering af et varemærke, hvis anvendelse er i strid med artikel 103, stk. 2, og som vedrører et produkt, der henhører under en af kategorierne i bilag VII, del II, hvis ansøgningen om registrering af varemærket blev indsendt efter datoen for indsendelse til Kommissionen af registreringsansøgningen for så vidt angår oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.

Varemærker, der er registreret i strid med første afsnit, erklæres ugyldige.

2. Et varemærke, hvis anvendelse er i strid med denne forordnings artikel 103, stk. 2, og som der i god tro er indgivet ansøgning om, som er registreret, eller som har vundet hævde, for så vidt denne mulighed er hjemlet i den pågældende lovgivning, på Unionens område før den dato, hvor ansøgningen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse blev indgivet til Kommissionen, kan fortsat anvendes og fornyes uanset registreringen af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, forudsat at varemærket ikke er erklæret ugyldigt, eller at rettighederne dertil ikke er fortabt af grunde, der er anført i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 (*) eller i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 (**), jf. dog nærværende forordnings artikel 101, stk. 2.

I sådanne tilfælde tillades anvendelsen af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse sideløbende med de relevante varemærker.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 af 16. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 336 af 23.12.2015, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (EUT L 154 af 16.6.2017, s. 1).«

26) I artikel 103 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra a) og b), affattes således:

»a) enhver direkte eller indirekte kommerciel anvendelse af den beskyttede betegnelse, herunder anvendelse til produkter, der anvendes som ingrediens

i) for lignende produkter, som ikke er i overensstemmelse med den beskyttede betegnelses produktspecifikation, eller

- ii) for så vidt en sådan anvendelse udnytter, svækker eller udvander en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelses omdømme
 - b) enhver uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning, selv om produktets eller tjenesteydelsens virkelige oprindelse er angivet, eller den beskyttede betegnelse er oversat, transskriberet eller translittereret eller ledsaget af udtryk såsom »art«, »type«, »måde«, »som fremstillet i«, »efterligning«, »smag«, »som« eller tilsvarende, herunder hvis produkterne anvendes som ingrediens.
- b) Følgende stykke tilføjes:
- »4. Den i stk. 2 omhandlede beskyttelse finder også anvendelse på:
- a) varer, der indføres i Unionens toldområde, uden at disse overgår til fri omsætning inden for Unionens toldområde, og
 - b) varer, der sælges ved hjælp af fjernsalg som f.eks. elektronisk handel.

For varer, der indføres i Unionens toldområde, uden at disse overgår til fri omsætning inden for dette område, har producentsammenslutninger eller enhver aktør, der har ret til at bruge den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller beskyttede geografiske betegnelse, ret til at forhindre enhver tredjemand i som led i handel at bringe varer ind i Unionen, uden at disse overgår til fri omsætning dér, når sådanne varer, herunder emballage, kommer fra tredjelande og uden tilladelse er forsynet med den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller den beskyttede geografiske betegnelse.»

27) Artikel 105 affattes således:

»Artikel 105

Ændringer af produktspecifikationer

1. En ansøger, der opfylder betingelserne i artikel 95, kan ansøge om godkendelse af en ændring af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller af en beskyttet geografisk betegnelses produktspecifikation, navnlig for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling eller for at ændre afgrænsningen af det geografiske område, der er omhandlet i artikel 94, stk. 2, andet afsnit, litra d). I ansøgningen beskrives og angives begrundelserne for de ønskede ændringer.
2. Ændringer af en produktspecifikation inddeles i to kategorier af vigtighed: EU-ændringer, der kræver en indsigelsesprocedure på EU-plan, og standardændringer, der behandles i medlemsstaten eller tredjelandet.

Med henblik på denne forordning forstås ved »EU-ændring« en ændring af en produktspecifikation, der:

- a) omfatter en ændring af navnet på den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller den beskyttede geografiske betegnelse
- b) består i en ændring, en sletning eller en tilføjelse af en kategori af vinavlsprodukter som omhandlet i del II i bilag VII
- c) er risiko for, at den tilknytning, der er omhandlet i artikel 93, stk. 1, litra a), nr. i), for beskyttede oprindelsesbetegnelser, eller den tilknytning, der er omhandlet i artikel 93, stk. 1, litra b), nr. i), for beskyttede geografiske betegnelser, ugyldiggøres, eller
- d) medfører yderligere restriktioner for markedsføringen af produktet.

Ved »standardændring« forstås enhver ændring af en produktspecifikation, der ikke er en EU-ændring.

Ved »midlertidig ændring« forstås en standardændring, der vedrører en midlertidig ændring i produktspecifikationen som følge af, at de offentlige myndigheder har indført obligatoriske sundheds- eller plantesundhedsforanstaltninger, eller i forbindelse med naturkatastrofer eller ugunstige vejrforhold, der formelt anerkendes af de kompetente myndigheder.

3. EU-ændringer godkendes af Kommissionen. Proceduren for godkendelse følger, med de fornødne ændringer, proceduren i artikel 94 og 96-99.

Ansøgninger om godkendelse af EU-ændringer, der indgives af tredjelande eller af producenter i tredjelande, skal indeholde dokumentation for, at den ændring, der anmodes om, er i overensstemmelse med den lovgivning om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser, der er gældende i det pågældende tredjeland.

Ansøgninger om godkendelse af EU-ændringer må udelukkende vedrøre EU-ændringer. Hvis en ansøgning om en EU-ændring også vedrører standardændringer, anses de dele, der vedrører standardændringer, for ikke at være indgivet, og proceduren for EU-ændringer finder kun anvendelse på de dele, der vedrører den pågældende EU-ændring.

Gennemgangen af sådanne ansøgninger fokuserer på de foreslåede EU-ændringer.

4. Standardændringer godkendes og offentliggøres af de medlemsstater, på hvis område det geografiske område for det pågældende produkt er beliggende, og meddeles til Kommissionen.

For så vidt angår tredjelande godkendes ændringer i overensstemmelse med tredjelandets gældende ret.»

28) Artikel 106 affattes således:

»Artikel 106

Annullering

Kommissionen kan på eget initiativ eller efter behørigt begrundet anmodning fra en medlemsstat, et tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med en legitim interesse vedtage gennemførelsesretsakter, der annullerer beskyttelsen af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse under en eller flere af følgende omstændigheder:

- a) hvor det ikke længere er garanteret, at den tilsvarende produktspecifikation er overholdt
- b) hvor der ikke er bragt noget produkt i omsætning med oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse i mindst syv på hinanden følgende år
- c) hvor en ansøger, der opfylder betingelserne i artikel 95, erklærer, at vedkommende ikke længere ønsker at opretholde beskyttelsen af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.»

29) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 106a

Midlertidig mærkning og præsentation

Efter at en ansøgning om beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse er fremsendt til Kommissionen, kan producenter angive ved produktets mærkning og præsentation, at der er indgivet en ansøgning, og anvende nationale logoer og angivelser i overensstemmelse med EU-retten, navnlig forordning (EU) nr. 1169/2011.

EU-symboler med angivelse af beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse og EU-angivelserne »beskyttet oprindelsesbetegnelse« eller »beskyttet geografisk betegnelse« må først anføres på mærkningen efter offentliggørelse af afgørelsen om beskyttelse af den pågældende oprindelsesbetegnelse eller geografiske betegnelse.

Hvis en ansøgning afvises, kan eventuelle vinavlsprodukter, der er mærket i henhold til stk. 1, fortsat markedsføres, indtil lagrene er opbrugt.»

30) Artikel 111 udgår.

31) I del II, afsnit II, kapitel I, afdeling 2, tilføjes følgende underafdeling:

»Underafdeling 4

Kontrol vedrørende oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser

Artikel 116a

Kontrol

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at bringe ulovlig anvendelse af beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og beskyttede traditionelle benævnelser som omhandlet i denne forordning til ophør.

2. Medlemsstaterne udpeger den kompetente myndighed, der er ansvarlig for at udføre kontrol af de forpligtelser, der er fastsat i denne afdeling. Med henblik herpå finder artikel 4, stk. 2 og 4, og artikel 5, stk. 1, 4 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 (*) anvendelse.

3. Inden for Unionen kontrolleres overholdelsen af produktspecifikationerne årligt både under vinfremstillingen og under og efter aftapningen af den i denne artikels stk. 2 omhandlede kompetente myndighed eller af et eller flere organer med delegerede opgaver som defineret i artikel 3, nr. 5), i forordning (EU) 2017/625, der fungerer som produktcertificeringsorgan i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i afsnit II, kapitel III, i nævnte forordning.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende:

- a) den meddelelse, som medlemsstaterne skal give Kommissionen
- b) regler for den myndighed, der er ansvarlig for kontrollen af overholdelsen af produktspecifikationer, herunder hvis det geografiske område er i et tredjeland
- c) tiltag, som skal gennemføres af medlemsstaterne for at forhindre ulovlig brug af beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og beskyttede traditionelle benævnelser
- d) den kontrol, som medlemsstaterne skal udføre, herunder undersøgelser.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevare- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) (EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1).«

32) I artikel 119 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) kategorien af vinavlsprodukter i henhold til del II i bilag VII. For kategorier af vinavlsprodukter som defineret i bilag VII, del II, punkt 1 og 4-9, hvor disse produkter har undergået en behandling til dealkoholisering i overensstemmelse med bilag VIII, del I, afsnit E, ledsages kategoriangivelsen af:

i) udtrykket »dealkoholiseret«, hvis produktet har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på højst 0,5 % vol., eller

ii) udtrykket »delvis dealkoholiseret«, hvis produktet har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på over 0,5 % vol. og under det minimale virkelige alkoholindhold for kategorien før dealkoholisering«.

ii) Følgende litraer tilføjes:

»h) næringsdeklarationen, jf. artikel 9, stk. 1, litra l), i forordning (EU) nr. 1169/2011

i) ingredienslisten, jf. artikel 9, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1169/2011

j) for vinavlsprodukter, der har undergået en behandling til dealkoholisering i overensstemmelse med bilag VIII, del I, afsnit E, og som har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindre end 10 % vol., datoen for mindste holdbarhed, jf. artikel 9, stk. 1, litra f), i forordning (EU) nr. 1169/2011.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Uanset stk. 1, litra a), kan henvisningen til kategorien af vinavlsprodukter udelades for andre vinavlsprodukter end sådanne, som har undergået en behandling til dealkoholisering i overensstemmelse med bilag VIII, del I, afsnit E, for vine, hvis etiket indeholder navnet på en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse.«

c) Følgende stykker tilføjes:

»4. Uanset stk. 1, litra h), kan næringsdeklarationen på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket begrænses til energiværdien, som kan udtrykkes ved anvendelse af symbolet »E« for energi. I så fald skal den fuldstændige næringsdeklaration angives elektronisk på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket. Denne næringsdeklaration må ikke vises sammen med andre oplysninger bestemt til salgs- eller markedsføringsformål, og der må ikke indsamles eller spores brugerdata.

5. Uanset stk. 1, litra i), kan ingredienslisten angives elektronisk på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket. I dette tilfælde gælder følgende krav:

a) der må ikke indsamles eller spores brugerdata

b) ingredienslisten må ikke vises sammen med andre oplysninger bestemt til salgs- eller markedsføringsformål, og

c) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1169/2011, skal fremstå direkte på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket.

Den angivelse, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, litra c), skal omfatte udtrykket »indeholder« efterfulgt af stoffets eller produktets navn som anført i bilag II til forordning (EU) nr. 1169/2011.«

33) I artikel 122, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) I litra b) foretages følgende ændringer:

i) Nr. ii) udgår.

ii) Følgende nr. tilføjes:

»vi) bestemmelser om angivelse af og betegnelse for ingredienser med henblik på anvendelsen af artikel 119, stk. 1, litra i)«.

b) I litra c) tilføjes følgende nr.:

»iii) udtryk vedrørende en bedrift og betingelserne for deres anvendelse«.

c) Litra d), nr. i), affattes således:

»i) betingelserne for at anvende bestemte flaskeformer og lukkeanordninger og en liste over særlige flaskeformer«.

34) I del II, afsnit II, kapitel II, afdeling 1, foretages følgende ændringer:

a) Artikel 124 udgår.

b) Overskriften »Underafdeling 1« og titlen udgår.

c) Artikel 125, stk. 3, affattes således:

»3. Brancheaftaler skal være i overensstemmelse med købsbetingelserne i bilag X.«

d) Underafdeling 2 og 3, der omfatter artikel 127-144, udgår.

35) Artikel 145, stk. 3, første punktum, affattes således:

»Senest den 1. marts hvert år forelægger de medlemsstater, hvor omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer indgår i deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik i henhold til artikel 58, stk. 1, første afsnit, litra a), i forordning (EU) 2021/2115, Kommissionen en ajourført opgørelse over deres produktionskapacitet på grundlag af fortegnelsen over vindyrkningsarealer.«

36) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 147a

Betalingsudsættelser ved salg af bulkvin

Uanset artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/633 kan medlemsstaterne på anmodning af en i henhold til denne forordnings artikel 157 anerkendt brancheorganisation inden for vinsektoren fastsætte, at forbuddet i artikel 3, stk. 1, første afsnit, litra a), i direktiv (EU) 2019/633 ikke finder anvendelse på betalinger, der foretages som led i leveringsaftaler mellem producenter eller videreforhandlere af vin og deres direkte købere med henblik på salgstransaktioner vedrørende bulkvin, forudsat at:

a) de standardkontrakter om salgstransaktioner vedrørende bulkvin, som er gjort bindende af medlemsstaten i medfør af denne forordnings artikel 164 inden den 30. oktober 2021, indeholder særlige vilkår, der giver mulighed for betaling efter 60 dage, og denne udvidelse af standardkontrakten videreføres af medlemsstaten fra nævnte dato uden væsentlige ændringer af betalingsvilkårene, der ville være til ulempe for leverandører af bulkvin, og

b) leveringsaftalerne mellem leverandører af bulkvin og deres direkte købere er flerårige eller bliver flerårige.«

37) Artikel 148, stk. 2, litra c), nr. i), affattes således:

»i) den pris, der skal betales for leveringen, og som:

— er fast og fastsat i kontrakten eller

- beregnes ved at kombinere forskellige faktorer i kontrakten, som kan omfatte objektive indikatorer, indekser og metoder til beregning af den endelige pris, som er let tilgængelige og letforståelige, og som afspejler ændringer i markedsforholdene, den leverede mængde og kvaliteten eller sammensætningen af den leverede rå mælk; disse indikatorer kan være baseret på relevante priser og produktions- og markedsomkostninger; med henblik herpå kan medlemsstaterne fastsætte indikatorer i overensstemmelse med objektive kriterier baseret på undersøgelser af produktion og fødevareforsyningskæden; kontraktparterne kan frit henvise til disse indikatorer eller eventuelle andre indikatorer, som de anser for relevante.

38) Artikel 149, stk. 2, litra c), nr. i), affattes således:

- »i) at den mængde rå mælk, der er omfattet af forhandlingerne, ikke overstiger 4 % af den samlede EU-produktion«.

39) Artikel 150 udgår.

40) I artikel 151 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

- »De første opkøbere af rå mælk meddeler til den kompetente nationale myndighed, hvor meget rå mælk de har fået leveret hver måned, og den betalte gennemsnitspris. Der skal skelnes mellem økologisk og ikkeøkologisk mælk.«

b) Stk. 3 affattes således:

- »Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de mængder rå mælk og de gennemsnitspriser, der er omhandlet i stk. 1.«

41) I artikel 152, stk. 1, litra c), foretages følgende ændringer:

a) Nr. vii) affattes således:

- »vii) at forvalte og udnytte biprodukter, reststrømme og affald, især med henblik på beskyttelse af kvaliteten af vand, jord og landskaber, bevare eller fremme den biologiske mangfoldighed og fremme cirkularitet«.

b) Nr. x) affattes således:

- »x) at forvalte de gensidige fonde«.

42) I artikel 153 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra c), affattes således:

- »c) regler, der sikrer, at de tilsluttede producenter kan føre demokratisk kontrol med producentorganisationen og dens beslutninger samt dens regnskaber og budgetter«.

b) Følgende stykke indsættes:

- »2a. En producentorganisations vedtægter kan give tilsluttede producenter mulighed for at være i direkte kontakt med opkøbere, forudsat at denne direkte kontakt ikke bringer producentorganisationens koncentration af udbud og afsætning af produkter på markedet i fare. Koncentrationen af udbud anses for at være sikret, hvis de væsentlige salgselementer, såsom pris, kvalitet og mængde, forhandles og fastsættes af producentorganisationen.«

c) Stk. 3 affattes således:

- »3. Stk. 1, 2 og 2a finder ikke anvendelse på producentorganisationer i mælke- og mejerisektoren.«

43) Artikel 154, stk. 1, litra b), affattes således:

- »b) har et mindsteantal medlemmer og/eller dækker en mindstemængde eller -værdi af salgbar produktion, som fastlægges af den berørte medlemsstat, i det område, hvor den udøver sin virksomhed; sådanne bestemmelser er ikke til hinder for anerkendelse af producentorganisationer, der beskæftiger sig med produktion i lille målestok«.

44) I artikel 157 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes indledningen således:

- »1. Medlemsstaterne kan på anmodning anerkende brancheorganisationer på nationalt og regionalt niveau og på niveauet for de økonomiske områder, der er omhandlet i artikel 164, stk. 2, i en bestemt sektor, jf. artikel 1, stk. 2,«.

b) Stk. 1, litra c), ændres således:

i) Nr. vii) affattes således:

»vii) tilvejebringelse af informationer og gennemførelse af forskning for at nyskabe, rationalisere, forbedre og omlægge produktion og i påkommende tilfælde forarbejdning og afsætning til produkter, som er bedre tilpasset markedets behov og forbrugernes smag og ønsker, navnlig hvad angår produktkvalitet, herunder de særlige karakteristika ved produkter med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, og miljøbeskyttelse, klimaindsats, dyresundhed og dyrevelfærd«.

ii) Nr. xiv) affattes således:

»xiv) bidrage til forvaltningen og udviklingen af initiativer til udnyttelse af biprodukter og mindskelse og forvaltning af affald«.

iii) Nr. xvi) affattes således:

»xvi) fremme og gennemførelse af foranstaltninger til at forebygge, kontrollere og styre risici vedrørende dyresundhed og plantebeskyttelse samt miljømæssige risici, herunder gennem oprettelse og forvaltning af gensidige fonde eller ved at bidrage til sådanne fonde med henblik på at betale økonomisk godtgørelse til landbrugere for omkostninger og økonomiske tab som følge af fremme og gennemførelse af sådanne foranstaltninger.«

c) Stk. 1a affattes således:

»1a. Medlemsstaterne kan efter anmodning beslutte at udstede mere end én anerkendelse til en brancheorganisation, der opererer i flere af de sektorer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, forudsat at brancheorganisationen opfylder betingelserne i stk. 1 for hver sektor, for hvilken den søger om anerkendelse.«

d) Stk. 3 udgår.

45) I artikel 158 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 indsættes følgende litra:

»ca) tilstræber en afbalanceret repræsentation af organisationerne i de led i forsyningskæden, jf. artikel 157, stk. 1, litra a), som udgør brancheorganisationen«.

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne kan anerkende brancheorganisationer i alle sektorer, som er oprettet inden den 1. januar 2014, uanset om de blev anerkendt efter anmodning eller oprettet ved lov, også selv om de ikke opfylder betingelsen i artikel 157, stk. 1, litra b).«

46) I artikel 163 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Medlemsstaterne kan anerkende brancheorganisationer i mælke- og mejerisektoren, såfremt de:

a) opfylder kravene i artikel 157

b) udøver deres aktiviteter i en eller flere regioner på det pågældende område

c) tegner sig for en betydelig andel af de økonomiske aktiviteter, der er omhandlet i artikel 157, stk. 1, litra a)

d) ikke selv producerer, forarbejder eller handler med produkter i mælke- og mejerisektoren.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at brancheorganisationer, der er anerkendt efter national ret inden den 2. april 2012, og som opfylder betingelserne i denne artikels stk. 1, skal betragtes som anerkendte brancheorganisationer i henhold til artikel 157, stk. 1.«

b) Stk. 3, litra d), affattes således:

»d) tilbagekalder de anerkendelsen, hvis kravene til og betingelserne for anerkendelse i denne artikel ikke længere er opfyldt«.

47) I artikel 164 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Ved »økonomisk område« forstås i denne afdeling et geografisk område, der omfatter dyrkningsområder, som grænser op til eller ligger nær ved hinanden, og som har ensartede produktions- og afsætningsvilkår, eller for så vidt angår produkter med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, som er anerkendt i henhold til EU-retten, det geografiske område, der er angivet i produktspecifikationen.«

b) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

i) Litra l), m) og n) affattes således:

»l) brug af certificerede frø, undtagen hvis de bruges til økologisk produktion, jf. forordning (EU) 2018/848, og kontrol af produktkvaliteten

m) forebyggelse og styring af plantesundheds-, dyresundheds- eller fødevarer sikkerhedsrisici eller miljømæssige risici

n) forvaltning og udnyttelse af biprodukter.«

ii) Andet afsnit affattes således:

»Disse regler må ikke skade andre aktører eller hindre, at nye aktører får adgang i den pågældende medlemsstat eller i Unionen, og må ikke have nogen af de virkninger, der er omhandlet i artikel 210, stk. 4, eller på anden måde være uforenelige med gældende EU-lovgivning eller nationale regler.«

48) Artikel 165 affattes således:

»Artikel 165

Finansielle bidrag fra producenter, der ikke er medlemmer

Udvides reglerne for en anerkendt producentorganisation, en anerkendt sammenslutning af producentorganisationer eller en anerkendt brancheorganisation i henhold til artikel 164, og er aktiviteterne, der er omfattet af disse regler, af generel økonomisk interesse for økonomiske aktører, hvis aktiviteter har forbindelse med de pågældende produkter, kan den medlemsstat, der har givet anerkendelsen, efter høring af de relevante parter beslutte, at selvstændige økonomiske aktører eller sammenslutninger, som ikke er medlem af organisationen, men som drager fordel af disse aktiviteter, over for organisationen helt eller delvis skal yde de finansielle bidrag, som medlemmerne betaler, såfremt bidragene skal dække de udgifter, som er en direkte følge af varetagelsen af en eller flere af de pågældende aktiviteter. Enhver organisation, der modtager bidrag fra producenter, der ikke er medlemmer, i henhold til denne artikel, skal efter anmodning fra et medlem eller et ikkemedlem, som bidrager finansielt til organisationens aktiviteter, stille de dele af sit årlige budget til rådighed, der vedrører varetagelsen af aktiviteter anført i artikel 164, stk. 4.«

49) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 166a

Regulering af udbuddet af landbrugsprodukter med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse

1. Med forbehold af denne forordnings artikel 167 og 167a kan medlemsstaterne på anmodning af en producentorganisation eller sammenslutning af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til denne forordnings artikel 152, stk. 1, eller artikel 161, stk. 1, en brancheorganisation, der er anerkendt i henhold til denne forordnings artikel 157, stk. 1, en sammenslutning af erhvervsdrivende, jf. artikel 3, nr. 2), i forordning (EU) nr. 1151/2012, eller en producentorganisation, jf. nærværende forordnings artikel 95, stk. 1, for en begrænset periode fastsætte bindende regler for regulering af udbuddet af landbrugsprodukter anført i nærværende forordnings artikel 1, stk. 2, med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse i henhold til artikel 5, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 1151/2012 eller i henhold til nærværende forordnings artikel 93, stk. 1, litra a) og b).

2. De regler, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, er betinget af, at der foreligger en forudgående aftale, som skal indgås mellem mindst to tredjedele af producenterne af produktet som omhandlet i denne artikels stk. 1 eller deres repræsentanter, og som tegner sig for mindst to tredjedele af produktionen af dette produkt i det geografiske område, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1151/2012 eller i nærværende forordnings artikel 93, stk. 1, litra a), nr. iii), og litra b), nr. iv), for vin. Hvis fremstillingen af et produkt som omhandlet i denne artikels stk. 1 omfatter forarbejdning, og varespecifikationen, jf. artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1151/2012 eller produktspecifikationen i nærværende forordnings artikel 94, stk. 2, begrænser råvarens oprindelse til et bestemt geografisk område, kræver medlemsstaterne med henblik på de regler, der skal fastsættes i henhold til nærværende artikels stk. 1:

- a) at producenterne af denne råvare i det bestemte geografiske område, høres forud for indgåelsen af den aftale, som er omhandlet i dette stykke, eller
- b) at mindst to tredjedele af producenterne af råvaren eller deres repræsentanter, som tegner sig for mindst to tredjedele af produktionen af den råvare, der anvendes i forarbejdningen i det bestemte geografiske område, også er parter i den aftale, som er omhandlet i dette stykke.

3. Uanset stk. 2 er reglerne i stk. 1 for så vidt angår fremstilling af ost, der er omfattet af beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, betinget af, at der foreligger en forudgående aftale mellem mindst to tredjedele af mælkeproducenterne eller deres repræsentanter, som tegner sig for mindst to tredjedele af den rå mælk, der anvendes til fremstillingen af den pågældende ost, og, hvis det er relevant, mindst to tredjedele af producenterne af den pågældende ost eller deres repræsentanter, som tegner sig for mindst to tredjedele af fremstillingen af den pågældende ost i det geografiske område, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1151/2012.

Med henblik på nærværende stykkes første afsnit skal det geografiske område, som den rå mælk stammer fra i henhold til ostens varespecifikation, for så vidt angår ost med beskyttet geografisk betegnelse være det samme som det geografiske område, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1151/2012, og som vedrører denne ost.

4. De regler, der er omhandlet i stk. 1,

- a) må kun omfatte regulering af udbuddet af det pågældende produkt og, hvis det er relevant, råvarerne og skal have til formål at tilpasse udbuddet af dette produkt til efterspørgslen
- b) må kun have indvirkning på det pågældende produkt og, hvis det er relevant, på de pågældende råvarer
- c) må højst være bindende i tre år, men kan efter denne periode forlænges efter en ny anmodning som omhandlet i stk. 1
- d) må ikke være til skade for handelen med andre produkter end dem, der er omfattet af disse regler
- e) må ikke vedrøre transaktioner, der foretages efter den første markedsføring af det pågældende produkt
- f) må ikke tillade prisfastsættelse, herunder vejledende eller anbefalede priser
- g) må ikke medføre, at en alt for stor del af det pågældende produkt, der ellers ville være tilgængeligt, bliver utilgængeligt
- h) må ikke medføre forskelsbehandling, udgøre en hindring for nye markedsaktører eller føre til skadelige virkninger for små producenter
- i) skal bidrage til at bevare kvaliteten af det pågældende produkt eller til udviklingen af det pågældende produkt
- j) må ikke berøre artikel 149 eller artikel 152, stk. 1a.

5. De regler, der er omhandlet i stk. 1, offentliggøres i en officiel publikation i den pågældende medlemsstat.
6. Medlemsstaterne foretager kontrol for at sikre, at betingelserne i stk. 4 er opfyldt. Medlemsstaterne ophæver reglerne i stk. 1, hvis de kompetente nationale myndigheder konstaterer, at betingelserne ikke er opfyldt.
7. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om de regler, som de har vedtaget i henhold til stk. 1. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om enhver meddelelse om sådanne regler.
8. Kommissionen kan til enhver tid vedtage gennemførelsesretsakter, der kræver, at en medlemsstat ophæver de regler, som den har fastsat i henhold til stk. 1, hvis Kommissionen finder, at reglerne ikke opfylder betingelserne i stk. 4, hindrer eller forvrider konkurrencen på en væsentlig del af det indre marked eller bringer den frie samhandel eller opfyldelsen af formålet i artikel 39 i TEUF i fare. Gennemførelsesretsakterne vedtages uden anvendelse af proceduren i denne forordnings artikel 229, stk. 2 og 3.«

50) Artikel 168, stk. 4, litra c), nr. i), affattes således:

»i) den pris, der skal betales for leveringen, og som:

- er fast og fastsat i kontrakten og/eller
- beregnes ved at kombinere forskellige faktorer i kontrakten, som kan omfatte objektive indikatorer, indekser og metoder til beregning af den endelige pris, der er let tilgængelige og forståelige, og som afspejler ændringer i markedsforholdene, den leverede mængde og kvaliteten eller sammensætningen af de leverede landbrugsprodukter; disse indikatorer kan være baseret på relevante priser og produktions- og markedsomkostninger; med henblik herpå kan medlemsstaterne fastsætte indikatorer i overensstemmelse med objektive kriterier baseret på undersøgelser af produktion og fødevareforsyningskæden; kontraktparterne kan frit henvise til disse indikatorer eller eventuelle andre indikatorer, som de anser for relevante.«

51) Artikel 172 udgår.

52) Artikel 172a erstattes af følgende:

»Artikel 172a

Værdideling

Uden at dette berører eventuelle særlige klausuler om værdideling inden for sukkersektoren, kan landbrugere, herunder sammenslutninger af landbrugere, sammen med aktører i efterfølgende led aftale klausuler om værdideling, herunder deling af markedsbonusser og -tab, der fastsætter, hvordan en eventuel udvikling af relevante markedspriser på de pågældende produkter eller andre råvaremarkeder skal fordeles mellem dem.

Artikel 172b

Vejledning fra brancheorganisationer om salg af druer til vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse

Uanset artikel 101, stk. 1, i TEUF kan brancheorganisationer, der er anerkendt i henhold til denne forordnings artikel 157, og som er aktive i vinsektoren, opstille ikkeobligatoriske prisvejledningsindikatorer for salg af druer til fremstilling af vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, forudsat at en sådan vejledning ikke udelukker konkurrence for en væsentlig del af de pågældende produkter.«

53) Artikel 182, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Udløsningsmængden er enten 125 %, 110 % eller 105 %, afhængigt af om afsætningsmulighederne, der defineres som importen udtrykt som en procentdel af det tilsvarende indenlandske forbrug i de tre foregående år, er henholdsvis mindre end eller lig med 10 %, større end 10 % men mindre end eller lig med 30 % eller større end 30 %.

Hvis det indenlandske forbrug ikke tages i betragtning, er udløsningsmængden 125 %.

54) Artikel 192 og 193 udgår.

55) I kapitel IV tilføjes følgende artikel:

»Artikel 193a

Suspension af importtolden for melasse

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at supplere denne forordning ved fastsættelse af regler, der suspenderer anvendelsen af importtold helt eller delvist for melasse henhørende under KN-kode 1703.

2. Under anvendelse af bestemmelserne i stk. 1 kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter for helt eller delvist at suspendere anvendelsen af importtold for melasse henhørende under KN-kode 1703 uden anvendelse af proceduren i artikel 229, stk. 2 eller 3.«

56) I del III udgår kapitel VI, der indeholder artikel 196-204.

57) Artikel 206, stk. 1, affattes således:

»Medmindre andet er bestemt i denne forordning og i henhold til artikel 42 i TEUF, finder artikel 101-106 i TEUF og gennemførelsesbestemmelserne hertil anvendelse på alle aftaler, afgørelser og former for praksis, der er omhandlet i artikel 101, stk. 1, og artikel 102 i TEUF, og som vedrører produktionen af eller handelen med landbrugsprodukter, jf. dog nærværende forordnings artikel 207-210a.«

58) Artikel 208 affattes således:

»Artikel 208

Dominerende stilling

Med henblik på dette kapitel betyder »dominerende stilling« en virksomheds økonomiske magtposition, som sætter den i stand til at hindre, at der opretholdes en effektiv konkurrence på det relevante marked, idet den kan udvise en i betydeligt omfang uafhængig adfærd over for sine konkurrenter, leverandører eller kunder og i sidste instans over for forbrugerne.«

59) I artikel 210 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Artikel 101, stk. 1, i TEUF finder ikke anvendelse på aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis i brancheorganisationer, der er anerkendt i henhold til denne forordnings artikel 157, og som er nødvendige for at opfylde de formål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 157, stk. 1, litra c), eller, for så vidt angår olivenolie- og spiseolivensektoren og tobakssektoren, de formål, der er omhandlet i denne forordnings artikel 162, og som ikke er uforenelige med EU-regler i henhold til nærværende artikels stk. 4.

Aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis, som opfylder betingelserne i nærværende stykkes første afsnit, er ikke forbudt, og det er ikke nødvendigt, at der træffes en forudgående beslutning derom.

2. Anerkendte brancheorganisationer kan anmode Kommissionen om en udtalelse vedrørende, hvorvidt de aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis, der er omhandlet i stk. 1, er forenelige med denne artikel. Kommissionen sender den anmodende brancheorganisation sin udtalelse inden for fire måneder fra modtagelsen af en fuldstændig anmodning.

Hvis Kommissionen til enhver tid efter at have udstedt en udtalelse finder, at betingelserne i denne artikels stk. 1 ikke længere er opfyldt, erklærer den, at artikel 101, stk. 1, i TEUF fremover finder anvendelse på den pågældende aftale, afgørelse eller samordnede praksis, og underretter brancheorganisationen herom.

Kommissionen kan på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstat ændre indholdet af en udtalelse, navnlig hvis den anmodende brancheorganisation har afgivet urigtige oplysninger eller har misbrugt udtalelsen.«

b) Stk. 3, 5 og 6 udgår.

60) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 210a

Vertikale og horisontale initiativer med henblik på bæredygtighed

1. Artikel 101, stk. 1, i TEUF finder ikke anvendelse på aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis mellem producenter af landbrugsprodukter, der vedrører produktion af eller handel med landbrugsprodukter, og som har til formål at anvende en bæredygtighedsstandard, der er højere end som krævet i EU-retten eller national ret, forudsat at disse aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis kun pålægger konkurrencebegrænsninger, som er absolut nødvendige for at opfylde denne standard.

2. Stk. 1 finder anvendelse på aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis mellem producenter af landbrugsprodukter som flere producenter er parter i, eller som en eller flere producenter og en eller flere aktører på forskellige niveauer af produktion, forarbejdning og handel i fødevareforsyningskæden, herunder distribution, er parter i.

3. Med henblik på stk. 1 forstås ved »bæredygtighedsstandard« en standard, der har til formål at bidrage til et eller flere af følgende mål:

- a) miljømål, herunder modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, bæredygtig anvendelse og beskyttelse af landskaber, vand og jord, overgang til en cirkulær økonomi, herunder mindskelse af madspild, forebyggelse og bekæmpelse af forurening samt beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer
- b) produktion af landbrugsprodukter på måder, der mindsker anvendelsen af pesticider og håndterer deraf følgende risici eller mindsker faren for antimikrobiel resistens inden for landbrugsproduktion, og
- c) dyresundhed og dyrevelfærd.

4. Aftaler, afgørelser og samordnet praksis, som opfylder betingelserne i denne artikel, er ikke forbudt, og det er ikke nødvendigt at træffe nogen forudgående beslutning derom.

5. Kommissionen udsteder senest den 8. december 2023 retningslinjer for aktører om betingelserne for anvendelse af denne artikel.

6. Fra den 8. december 2023 kan de producenter, der er omhandlet i stk. 1, anmode Kommissionen om en udtalelse vedrørende, hvorvidt de aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis, der er omhandlet i stk. 1, er forenelige med denne artikel. Kommissionen sender ansøgeren sin udtalelse inden for fire måneder fra modtagelsen af en fuldstændig anmodning.

Hvis Kommissionen på et hvilket som helst tidspunkt efter at have udstedt en udtalelse finder, at betingelserne i denne artikels stk. 1, 3 og 7 ikke længere er opfyldt, erklærer den, at artikel 101, stk. 1, i TEUF fremover finder anvendelse på den pågældende aftale, afgørelse eller samordnede praksis, og underretter producenterne herom.

Kommissionen kan ændre indholdet af en udtalelse på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstat, navnlig hvis ansøgeren har afgivet urigtige oplysninger eller har misbrugt udtalelsen.

7. Den nationale konkurrencemyndighed, der er omhandlet i artikel 5 i forordning (EF) nr. 1/2003, kan i konkrete tilfælde beslutte, at en eller flere af de aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis, der er omhandlet i stk. 1, fremover skal ændres, ophøre eller slet ikke finde sted, hvis den finder, at en sådan beslutning er nødvendig for at forhindre, at konkurrence udelukkes, eller hvis den finder, at formålene i artikel 39 i TEUF bringes i fare.

For så vidt angår aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis, der omfatter mere end én medlemsstat, træffes den beslutning, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, af Kommissionen uden anvendelse af procedurerne i artikel 229, stk. 2 og 3.

Når den nationale konkurrencemyndighed handler i henhold til nærværende stykkes første afsnit, giver den Kommissionen skriftlig meddelelse, efter at den har iværksat den første formelle foranstaltning som led i undersøgelsen, og den giver Kommissionen meddelelse om eventuelle deraf følgende beslutninger straks efter, at de er vedtaget.

De beslutninger, der er omhandlet i dette stykke, finder tidligst anvendelse fra den dato, hvor de meddeles de pågældende virksomheder.»

61) Artikel 212 udgår.

62) Artikel 214a affattes således:

»Artikel 214a

Nationale betalinger for visse sektorer i Finland

Med forbehold af Kommissionens tilladelse kan Finland for perioden 2023-2027 fortsætte med at yde den nationale støtte til producenter, som det ydede i 2022 på grundlag af denne artikel, forudsat at:

- a) det samlede indkomststøttebeløb er degressivt over hele perioden og i 2027 ikke overstiger 67 % af det beløb, der blev ydet i 2022, og
- b) der, før denne mulighed anvendes, er gjort fuld brug af den fælles landbrugspolitik støtteordninger for de pågældende sektorer.

Kommissionen vedtager sin tilladelse uden at anvende proceduren i nærværende forordnings artikel 229, stk. 2 eller 3.»

63) I artikel 218, stk. 2, udgår rækken om Det Forenede Kongerige.

64) I artikel 219, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit affattes således:

»1. For at kunne reagere effektivt over for truende markedsforstyrrelser som følge af betydelige prisstigninger eller -fald på markeder inden for eller uden for Unionen eller andre begivenheder og omstændigheder, som i betydelig grad forstyrrer eller truer med at forstyrre det pågældende marked, hvis situationen eller dens virkninger på markedet sandsynligvis fortsætter eller forværres, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 for at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at håndtere den pågældende markedssituation, samtidig med at de forpligtelser, der følger af internationale aftaler indgået i henhold til TEUF, overholdes, og hvis alle andre tilgængelige foranstaltninger i henhold til denne forordning forekommer at være utilstrækkelige eller uhensigtsmæssige.»

b) Fjerde afsnit affattes således:

»Sådanne foranstaltninger kan for så vidt, og så længe det er nødvendigt for at håndtere markedsforstyrrelsen eller truslen herom, udvide eller ændre anvendelsesområdet, varigheden eller andre aspekter af andre foranstaltninger i denne forordning, tilpasse eller suspendere importtolden helt eller delvis, herunder om nødvendigt for visse mængder eller perioder, eller have form af en midlertidig frivillig produktionsnedsættelsesordning, navnlig i tilfælde af overforsyning.»

65) I del V, kapitel I, afdeling 2, foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»Markedsstøtteforanstaltninger for dyresygdomme og planteskadegørere og manglende forbrugertillid som følge af risici for folke-, dyre- eller plantesundheden«.

b) I artikel 220 foretages følgende ændringer:

i) Titlen affattes således:

»Foranstaltninger vedrørende dyresygdomme og planteskadegørere og manglende forbrugertillid som følge af risici for folke-, dyre- eller plantesundheden«.

ii) Stk. 1, litra a), affattes således:

»a) begrænsninger i handelen inden for Unionen og i handelen med tredjelande, der kan følge af anvendelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af udbredelsen af dyresygdomme eller planteskadegørere, og«.

iii) I stk. 2 indsættes følgende litra:

»-a) frugt og grøntsager«.

iv) Stk. 4 affattes således:

»4. Foranstaltningerne i stk. 1, første afsnit, litra a), må kun træffes, hvis den pågældende medlemsstat hurtigt har truffet sundheds-, veterinær- eller plantesundhedsforanstaltninger for at udrydde sygdommen eller for at overvåge, kontrollere og udrydde eller inddæmme skadegøreren, og kun i det omfang og i den periode, det er strengt nødvendigt for at støtte det pågældende marked.«

66) I del V indsættes følgende kapitel og artikler:

»Kapitel Ia

Gennemsigtighed på markedet

Artikel 222a

EU-markedsobservatorier

1. Kommissionen opretter EU-markedsobservatorier for landbrugsmarkeder med henblik på at forbedre gennemsigtigheden i fødevareforsyningskæden, give økonomiske aktører og offentlige myndigheder mulighed for at træffe kvalificerede valg og lette overvågningen af markedsudviklingen og trusler om markedsforstyrrelser.

2. Kommissionen kan beslutte, hvilke af de landbrugssektorer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, der skal oprettes EU-markedsobservatorier for.

3. EU-markedsobservatorierne stiller statistiske data og oplysninger til rådighed, som er nødvendige for overvågningen af markedsudviklingen og trusler om markedsforstyrrelser, navnlig af:

- a) produktion, forsyning og lagre
- b) priser, omkostninger og så vidt muligt fortjenstmargener på alle niveauer i fødevareforsyningskæden
- c) prognoser for markedsudviklingen på kort og mellemlang sigt
- d) import og eksport af landbrugsprodukter, navnlig opfyldelse af toldkontingenter for import af landbrugsprodukter til Unionen.

EU-markedsobservatorierne udarbejder rapporter, der indeholder de elementer, som er omhandlet i første afsnit.

4. Medlemsstaterne indhenter de i stk. 3 omhandlede oplysninger og fremsender dem til Kommissionen.

Artikel 222b

Rapportering ved Kommissionen om markedsudviklingen

1. De EU-markedsobservatorier, der er oprettet i henhold til artikel 222a, skal i deres rapporter identificere trusler om markedsforstyrrelser i forbindelse med betydelige prisstigninger eller -fald på interne eller eksterne markeder eller andre hændelser eller omstændigheder med tilsvarende virkninger.

2. Kommissionen fremlægger regelmæssigt over for Europa-Parlamentet og Rådet oplysninger om markedssituationen for landbrugsprodukter, for årsagerne til markedsforstyrrelser samt for de eventuelle foranstaltninger, der skal træffes som reaktion på disse markedsforstyrrelser, navnlig foranstaltninger i del II, afsnit I, kapitel I, og artikel 219, 220, 221 og 222, samt begrundelsen for disse foranstaltninger.«

67) Artikel 223, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»De indhentede oplysninger kan sendes til eller stilles til rådighed for internationale organisationer, Unionens og nationale finansielle markedsmyndigheder og tredjelandes kompetente myndigheder og kan offentliggøres under hensyn til reglerne om beskyttelse af personoplysninger og virksomhedernes legitime interesse i beskyttelse af deres forretningshemmeligheder, herunder priser.

Kommissionen samarbejder og udveksler oplysninger med de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 22 i forordning (EU) nr. 596/2014, og med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) for at hjælpe dem med at udføre deres opgaver i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014.«

68) I artikel 225 foretages følgende ændringer:

- a) Litra a) udgår.
- b) Litra b) og c) udgår.
- c) Litra d) affattes således:
 - »d) senest den 31. december 2025 og herefter hvert syvende år om de i denne forordning fastsatte konkurrencereglers anvendelse på landbrugssektoren i alle medlemsstater«.
- d) Følgende litraer indsættes:
 - »da) senest den 31. december 2023 om de EU-markedsobservatorier, der er oprettet i henhold til artikel 222a
 - db) senest den 31. december 2023 og herefter hvert tredje år om anvendelsen af kriseforanstaltningerne, navnlig dem der er vedtaget i medfør af artikel 219-222
 - dc) senest den 31. december 2024 om anvendelsen af nye informations- og kommunikationsteknologier for at sikre større gennemsigtighed på markedet, jf. artikel 223
 - dd) senest den 30. juni 2024 om salgsbetegnelser og klassificering af slagtekroppe i fåre- og gedekødssektoren«.

69) I del V udgår kapitel III, der omfatter artikel 226.

70) Bilag I ændres således:

- a) I del I, litra a), udgår første og anden række (KN-kode 0709 99 60 og 0712 90 19).
- b) I del I, litra d), affattes første række (KN-kode 0714) således:
 - »ex 0714 — Maniokrod, arrowroot, saleprod og lignende rødder og rodknolde med stort indhold af stivelse eller inulin, friske, kølede, frosne eller tørrede, hele eller snittede, også i form af pellets, undtagen søde kartofler henhørende under pos. 0714 20 og jordskokker henhørende under pos. ex 0714 90 90, marv af sagopalmer«.
- c) I del IX foretages følgende ændringer:
 - i) Beskrivelsen i femte række (KN-kode 0706) affattes således:
 - »Gulerødder, majroer, rødbeder, skorzonerrødder, knoldselleri, radiser og andre spiselige rødder ⁽¹⁾, friske eller kølede
 - ⁽¹⁾ Herunder kålroer.«
 - ii) Beskrivelsen i ottende række (KN-kode ex 0709) affattes således:
 - »Andre grøntsager, friske eller kølede, undtagen grøntsager henhørende under pos. 0709 60 91, 0709 60 95, ex 0709 60 99 af slægten Pimenta, 0709 92 10 og 0709 92 90«.
 - iii) Følgende rækker indsættes:
 - »0714 20 søde kartofler
 - ex 0714 90 90 jordskokker«.
- d) I del X udgår undtagelserne for sukermajs.
- e) I del XII tilføjes følgende tekst:
 - »e) ex 2202 99 19: - - - Anden dealkoholiseret vin med et alkoholindhold udtrykt i volumen, som ikke overstiger 0,5 % vol.«
- f) I del XXIV, afdeling 1, affattes teksten under »0709 60 99« således:
 - »ex 0709 60 99: - - - Andre varer, af slægten Pimenta«.

71) I bilag II, del II, foretages følgende ændringer:

- a) I afsnit A, punkt 4, udgår andet punktum.
- b) Afsnit B udgår.

72) I bilag III foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»STANDARDKVALITET FOR RIS OG SUKKER OMHANDLET I ARTIKEL 1a I FORORDNING (EU) NR. 1370/2013 (*)

(*) Rådets forordning (EU) nr. 1370/2013 af 16. december 2013 om foranstaltninger til fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter (EUT L 346 af 20.12.2013, s. 12).«

b) I del B udgår afsnit I.

73) Bilag VI udgår.

74) I bilag VII foretages følgende ændringer:

a) I del I foretages følgende ændringer:

i) I afsnit II tilføjes følgende afsnit:

»På anmodning af en sammenslutning som defineret i artikel 3, nr. 2), i forordning (EU) nr. 1151/2012 kan den relevante medlemsstat beslutte, at betingelserne i dette afsnit ikke gælder for kød af kvæg med en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, der er beskyttet i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012, og som er registreret inden den 29. juni 2007.«

ii) I afsnit III, punkt 1, litra A), udgår rækken om Det Forenede Kongerige.

iii) I afsnit III, punkt 1, litra B), udgår rækken om Det Forenede Kongerige.

b) I del II foretages følgende ændringer:

i) Følgende tilføjes som indledende tekst:

»Kategorier af vinavlsprodukter er dem, der er fastsat i punkt 1-17. De i punkt 1 og 4-9 fastsatte kategorier af vinavlsprodukter kan undergå en behandling til fuldstændig eller delvis dealkoholisering i overensstemmelse med bilag VIII, del I, afsnit E, efter fuldt ud at have opnået deres respektive kendetegn som beskrevet i disse punkter.«

ii) Punkt 3, litra a), affattes således:

»a) som har et virkeligt alkoholindhold på mindst 15 % vol. og højst 22 % vol. Undtagelsesvis og for vine med langvarig lagring kan disse grænser være afvigende for så vidt angår visse hedvine med oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse på den liste, som Kommissionen har opstillet ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 75, stk. 2, på den betingelse, at:

— de vine, der undergår lagring, opfylder definitionen på hedvine, og

— de lagrede vine har et virkeligt alkoholindhold på mindst 14 % vol.«

c) I tillæg I foretages følgende ændringer:

i) Nr. 1), litra c), affattes således:

»c) i Belgien, Danmark, Estland, Irland, Litauen, Nederlandene, Polen og Sverige: disse medlemsstaters vindyrkningsarealer«.

ii) I nr. 2), litra g), erstattes ordet »området« af »vindyrkningsområdet«.

iii) Nr. 4), litra f), affattes således:

»f) i Rumænien: vindyrkningsarealerne i følgende vindyrkningsområder: Dealurile Munteniei și Olteniei med vindyrkningsarealerne Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului og Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării og det sydlige vindyrkningsområde, bl.a. sandstrækninger og andre gunstige områder«.

iv) Nr. 4), litra g), affattes således:

»g) i Kroatien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Hrvatska Istra, Hrvatsko primorje og Dalmatinska zagora.«

v) I nr. 6) tilføjes følgende litra:

»h) i Kroatien: vindyrkningsarealerne i følgende områder: Sjeverna Dalmacija og Srednja i Južna Dalmacija.«

75) I bilag VIII foretages følgende ændringer:

a) I del I foretages følgende ændringer:

i) Titlen affattes således:

»Tilsætning, syring, afsyring i visse vindyrkningszoner og dealkoholisering«.

ii) Afsnit B, nr. 7, litra b), affattes således:

»b) forøge det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i de i nr. 6 omhandlede produkter til et niveau, som fastsættes af medlemsstaterne, ved fremstilling af vine med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse.«

iii) Afsnit C affattes således:

»C. Syring og afsyring

1. For friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikkefærdiggæret vin og vin må der foretages syring og afsyring.
2. De i nr. 1 omhandlede produkter må kun tilsættes syre i en mængde på højst 4 g/l udtrykt i vinsyre eller 53,3 milliækvivalenter/l.
3. Vin må kun afsyres med højst 1 g/l udtrykt i vinsyre eller 13,3 milliækvivalenter/l.
4. Druemost til koncentration må delvis afsyres.
5. Syring af og tilsætning til samt syring og afsyring af ét og samme produkt udelukker hinanden, medmindre Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 75, stk. 2, indrømmer undtagelser.«

iv) Afsnit D, nr. 3, affattes således:

»3. Syring og afsyring af vin må kun foretages i den vindyrkningszone, hvor de druer, der er anvendt til fremstilling af den pågældende vin, er høstet.«

v) Følgende afsnit tilføjes:

»E. Processer til dealkoholisering

Det er tilladt at reducere en del af eller næsten hele ethanolindholdet i de vinavlsprodukter, der er omhandlet i punkt 1 og 4-9 i del II i bilag VII, via enhver af de nedenfor anførte processer til dealkoholisering, anvendt alene eller i kombination med andre anførte processer til dealkoholisering:

- a) delvis vakuumfordampning
- b) membranteknikker
- c) destillation.

De anvendte processer til dealkoholisering må ikke medføre organoleptiske fejl i vinavlsproduktet. Fjernelse af ethanol i vinavlsprodukter må ikke ske samtidig med en forhøjelse af sukkerindholdet i druemosten.«

b) Del II, afsnit B, nr. 3, affattes således:

- »3. Nr. 1 og 2 finder ikke anvendelse på produkter, der i Irland og Polen er bestemt til fremstilling af produkter henhørende under KN-kode 2206 00, for hvilke medlemsstaterne kan tillade anvendelse af en sammensat betegnelse, hvori salgsbetegnelsen »vin« forekommer.«

76) Bilag X, punkt II, nr. 2, affattes således:

- »2. Den pris, der er omhandlet i nr. 1, gælder for sukkerroer af sund og sædvanlig handelskvalitet med et sukkerindhold på 16 % ved overtagelsen.

Prisen justeres med forhøjelser eller nedsættelser vedtaget af parterne på forhånd for at tage hensyn til afvigelser fra den kvalitet, der er omhandlet i første afsnit.«

77) Bilag X, punkt XI, nr. 1, affattes således:

- »1. De brancheaftaler, der er omhandlet i bilag II, del II, afdeling A, punkt 6, indeholder forligs- eller mæglingsmekanismer samt voldgiftsbestemmelser.«

78) Bilag XI, XII og XIII udgår.

Artikel 2

Ændring af forordning (EU) nr. 1151/2012

I forordning (EU) nr. 1151/2012 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, litra b), affattes således:

- »b) værdiforøgende egenskaber som følge af de anvendte produktions- eller forarbejdningsmetoder eller som følge af deres produktionssted eller afsætning eller deres eventuelle bidrag til bæredygtig udvikling.«

2) Artikel 2, stk. 2 og 3, affattes således:

- »2. Denne forordning finder ikke anvendelse på spiritus eller vinavlsprodukter som defineret i del II i bilag VII til forordning (EU) nr. 1308/2013, bortset fra vineddike.

3. De registreringer, der foretages i henhold til artikel 52, berører ikke producenternes forpligtelse til at overholde andre EU-regler, navnlig regler vedrørende omsætning af produkter og mærkning af fødevarer.«

3) I artikel 5 affattes stk. 1 og 2 således:

- »1. I denne forordning forstås ved »oprindelsesbetegnelse« en betegnelse, der kan være en traditionelt anvendt betegnelse, der identificerer et produkt:

- a) som har oprindelse et bestemt sted, i en bestemt region eller i undtagelsestilfælde i et bestemt land
- b) hvis kvalitet eller kendetegn hovedsagelig eller fuldstændig kan tilskrives et bestemt geografisk miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer, og
- c) hvis produktionstrin alle har fundet sted i det afgrænsede geografiske område.

2. I denne forordning forstås ved »geografisk betegnelse« en betegnelse, herunder en traditionelt anvendt betegnelse, der identificerer et produkt:

- a) som har oprindelse et bestemt sted, i en bestemt region eller i et bestemt land
- b) hvis kvalitet, omdømme eller andre kendetegn hovedsagelig kan tilskrives dets geografiske oprindelse, og
- c) som for mindst ét produktionstrins vedkommende er fremstillet i det afgrænsede geografiske område.«

4) Artikel 6, stk. 2, affattes således:

- »2. En betegnelse må ikke registreres som oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, hvis den kolliderer med navnet på en plantesort eller en dyrerace og derfor vil kunne vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse eller føre til forveksling mellem produkter med registreret betegnelse og den pågældende sort eller race.

De i første afsnit omhandlede betingelser skal vurderes i forhold til den faktiske anvendelse af kolliderende navne, herunder anvendelsen af navnet på plantesorten eller dyreracen uden for oprindelsesområdet og anvendelsen af navnet på en plantesort, der er beskyttet ved en anden intellektuel ejendomsrettighed.»

5) I artikel 7, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra f) affattes således:

»f) nærmere oplysninger om følgende:

- i) hvad angår en beskyttet oprindelsesbetegnelse, sammenhængen mellem produktets kvalitet eller karakteristika og det geografiske miljø, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1; de nærmere oplysninger vedrørende menneskelige faktorer i det pågældende geografiske område kan, hvor det er relevant, være begrænset til en beskrivelse af jord- og landskabsforvaltningen, dyrkningsmetoderne eller ethvert andet relevant menneskeligt bidrag til bevarelsen af det geografiske miljøes naturbetingede faktorer, jf. nævnte stykke
- ii) hvad angår en beskyttet geografisk betegnelse, sammenhængen mellem en given kvalitet, omdømmet eller andre karakteristika knyttet til produktet og til den geografiske oprindelse, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Varespecifikationen kan indeholde en beskrivelse af oprindelsesbetegnelse eller den geografiske betegnelse bidrag til bæredygtig udvikling.«

6) I artikel 10, stk. 1, affattes indledningen således:

»Rejses der begrundet indsigelse som omhandlet i artikel 51, stk. 1, tages denne kun i betragtning, hvis Kommissionen modtager den inden for fristen angivet i nævnte stykke, og hvis den:«.

7) Artikel 12, stk. 3, affattes således:

»3. Er der tale om et produkt med oprindelse i Unionen, som markedsføres under en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, der er registreret efter procedurerne i denne forordning, skal de hertil knyttede EU-symboler anføres på mærkningen og i reklamemateriale. Mærkningsbestemmelserne i artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1169/2011 vedrørende udformningen af obligatoriske oplysninger finder anvendelse på produktets registrerede betegnelse. Udtrykkene »beskyttet oprindelsesbetegnelse« eller »beskyttet geografisk betegnelse« eller de dertil svarende forkortelser »BOB« eller »BGB« må anføres på mærkningen.«

8) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra a), affattes således:

»a) enhver direkte eller indirekte kommerciel brug af en registreret betegnelse for produkter, der ikke er omfattet af registreringen, hvis disse produkter kan sammenlignes med de produkter, der er registreret under denne betegnelse, eller hvis anvendelse af betegnelsen indebærer udnyttelse, svækkelse eller udvanding af den beskyttede betegnelses omdømme, herunder hvis produkterne anvendes som ingrediens«.

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. Den i stk. 1 omhandlede beskyttelse finder også anvendelse på:

- a) varer, der indføres i Unionens toldområde, uden at disse overgår til fri omsætning inden for Unionens toldområde, og
- b) varer, der sælges ved hjælp af fjernsalg som f.eks. elektronisk handel.

For varer, der indføres i Unionens toldområde, uden at disse overgår til fri omsætning inden for dette område, har sammenslutningen eller enhver erhvervsdrivende, der har ret til at bruge den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller beskyttede geografiske betegnelse, ret til at forhindre enhver tredjemand i som led i handel at bringe varer ind i Unionen, uden at disse overgår til fri omsætning dér, når sådanne varer, herunder emballage, kommer fra tredjelande og uden tilladelse er forsynet med den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller beskyttede geografiske betegnelse.«

9) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2, medmindre der er indgivet en antagelig indsigelse i henhold til artikel 49, stk. 3.«

b) I stk. 2 affattes indledningen således:

»Med forbehold af artikel 14, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter om forlængelse af overgangsperioden i nærværende artikels stk. 1 til højst 15 år i behørigt begrundede tilfælde, hvor det kan godtgøres, at:«.

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 16a

Eksisterende geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter

Betegnelser, der er opført i det register, som er oprettet i henhold til artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 (*), opføres automatisk som beskyttede geografiske betegnelser i det register, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 11. De tilsvarende varespecifikationer ligestilles med de varespecifikationer, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 7.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 af 26. februar 2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 14).«

11) I artikel 21, stk. 1, affattes indledningen således:

»1. Rejses der begrundet indsigelse som omhandlet i artikel 51, stk. 1, tages denne kun i betragtning, hvis Kommissionen modtager den inden for fristen, og hvis den:«.

12) Artikel 23, stk. 3, affattes således:

»3. Er der tale om produkter med oprindelse i Unionen, der markedsføres som en garanteret traditionel specialitet, der er registreret i henhold til denne forordning, skal mærkningen og reklamematerialet indeholde det symbol, der er omhandlet i stk. 2 i denne artikel, jf. dog stk. 4 i denne artikel. Mærkningsbestemmelserne i artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1169/2011 vedrørende udformningen af obligatoriske oplysninger finder anvendelse på produktets registrerede betegnelse. Udtrykket »garanteret traditionel specialitet« eller den tilsvarende forkortelse »GTS« kan anføres på mærkningen.

Det er valgfrit at anvende symbolet på garanterede traditionelle specialiteter, der produceres uden for Unionen.«

13) I artikel 24 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Registrerede betegnelser beskyttes mod misbrug, efterligning eller antydning, herunder for så vidt angår produkter, der anvendes som ingrediens, og mod enhver anden praksis, der vil kunne vildlede forbrugerne.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. Den i stk. 1 omhandlede beskyttelse finder også anvendelse på varer, der sælges ved hjælp af fjernsalg som f.eks. elektronisk handel.«

14) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 24a

Overgangsperioder for anvendelsen af garanterede traditionelle specialiteter

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om fastsættelse af en overgangsperiode på op til fem år for at gøre det muligt for produkter, hvis betegnelse består af eller indeholder en betegnelse, der er i strid med artikel 24, stk. 1, fortsat at anvende den betegnelse, som de har været markedsført under, forudsat at det af en indsigelse, der er antaget i henhold til artikel 49, stk. 3, eller artikel 51, fremgår, at en sådan betegnelse lovligt har været anvendt på EU-markedet i mindst fem år forud for den dato for offentliggørelse, der er fastsat i artikel 50, stk. 2, litra b).

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2, medmindre der er indgivet en antagelig indsigelse i henhold til artikel 49, stk. 3.«

15) I artikel 49 tilføjes følgende stykke:

»8. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen om enhver procedure, der indledes ved en national domstol eller et andet nationalt organ vedrørende en ansøgning, der er indgivet til Kommissionen i henhold til stk. 4, og hvis ansøgningen er blevet erklæret ugyldig på nationalt plan ved en umiddelbart anvendelig, men ikke endelig retsafgørelse.«

16) Artikel 50 affattes således:

»Artikel 50

Kommissionens gennemgang af ansøgninger og offentliggørelse med henblik på indsigelser

1. Kommissionen undersøger de ansøgninger om registrering, som den har modtaget i henhold til artikel 49, stk. 4 og 5. Kommissionen kontrollerer, at ansøgningerne indeholder de oplysninger, der kræves, og at de ikke indeholder åbenlyse fejl under hensyntagen til resultaterne af den gennemgang af ansøgninger med henblik på indsigelser, som den pågældende medlemsstat har gennemført.

Kommissionens gennemgang bør ikke tage mere end seks måneder fra datoen for modtagelsen af ansøgningen fra medlemsstaten. Hvis denne tidsfrist overskrides, underretter Kommissionen skriftligt ansøgeren om årsagerne til forsinkelsen.

Kommissionen offentliggør mindst en gang om måneden en liste over de betegnelser, som der er indgivet ansøgning om registrering for, med en angivelse af datoen for indgivelsen.

2. Hvis Kommissionen på grundlag af den gennemgang, den har foretaget i henhold til denne artikels stk. 1, finder, at betingelserne i artikel 5 og 6 er opfyldt, for så vidt angår registreringsansøgninger inden for rammerne af ordningen i afsnit II, eller at betingelserne i artikel 18, stk. 1 og 2, er opfyldt, for så vidt angår ansøgninger inden for rammerne af ordningen i afsnit III, offentliggør den i *Den Europæiske Unions Tidende* følgende:

a) for ansøgninger, der er indgivet i henhold til ordningen i afsnit II, enhedsdokumentet og henvisningen til den offentliggjorte varespecifikation

b) for ansøgninger, der er indgivet i henhold til ordningen i afsnit III, varespecifikationen.

3. Kommissionen fritages for forpligtelsen til at overholde fristen for at foretage den i stk. 1 omhandlede gennemgang og underrette ansøgeren om årsagerne til forsinkelsen, hvis den modtager meddelelse fra en medlemsstat vedrørende en ansøgning om registrering, der er indgivet til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 49, stk. 4, og som enten:

a) underretter Kommissionen om, at ansøgningen er blevet erklæret ugyldig på nationalt plan ved en umiddelbart anvendelig, men ikke endelig retsafgørelse, eller

- b) anmoder Kommissionen om at suspendere den gennemgang, der er omhandlet i stk. 1, fordi der er indledt en national retslig procedure, der anfægter gyldigheden af ansøgningen, og medlemsstaten anser denne procedure for at være baseret på gyldige grunde.

Fritagelsen har virkning, indtil Kommissionen af medlemsstaten underrettes om, at den oprindelige ansøgning er blevet retableret, eller at medlemsstaten trækker sin anmodning om suspension tilbage.»

17) I artikel 51 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

»1. Inden for en frist på tre måneder fra datoen for offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* kan myndighederne i en medlemsstat eller i et tredjeland eller enhver fysisk eller juridisk person, som har bopæl eller er etableret i et tredjeland, og som har en legitim interesse, indgive en begrundet indsigelse til Kommissionen.

Enhver fysisk eller juridisk person, som har bopæl eller er etableret i en anden medlemsstat end den, hvorfra ansøgningen er indgivet, og som har en legitim interesse, kan inden for en frist, der giver mulighed for at rejse indsigelse i medfør af første afsnit, indgive en begrundet indsigelse over for den medlemsstat, hvor vedkommende har bopæl eller etableret.

2. Kommissionen undersøger, om den begrundede indsigelse kan antages, baseret på indsigelsesgrundene i artikel 10, for så vidt angår beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, og baseret på indsigelsesgrundene i artikel 21, for så vidt angår garanterede traditionelle specialiteter.

3. Hvis Kommissionen finder, at den begrundede indsigelse kan antages, opfordrer den senest fem måneder fra datoen for offentliggørelse af ansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende*, den myndighed eller person, der har rejst den begrundede indsigelse, og den myndighed eller det organ, der har indgivet ansøgningen til Kommissionen, til at indlede passende konsultationer i et rimeligt tidsrum på højst tre måneder.

Den myndighed eller person, som rejste den begrundede indsigelse, og den myndighed eller det organ, som indgav ansøgningen, indleder disse konsultationer uden unødige forsinkelser. De stiller relevante oplysninger til rådighed for hinanden, der gør det muligt at vurdere, om ansøgningen om registrering overholder betingelserne i denne forordning. Hvis der ikke opnås enighed, stilles disse oplysninger til rådighed for Kommissionen.

På et hvilket som helst tidspunkt i konsultationsperioden kan Kommissionen efter anmodning fra ansøgeren forlænge fristen for konsultationerne med op til tre måneder.»

- b) Stk. 5 affattes således:

»5. Den begrundede indsigelse og andre dokumenter, der sendes til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3, affattes på et af Unionens officielle sprog.»

18) I artikel 52 affattes stk. 1 og 2 således:

»1. Hvis Kommissionen på grundlag af de oplysninger, den har til rådighed fra den gennemgang, der er foretaget i henhold til artikel 50, stk. 1, første afsnit, finder, at betingelserne i artikel 5 og 6 ikke er opfyldt for så vidt angår de kvalitetsordninger, der er omhandlet i afsnit II, eller i artikel 18 for så vidt angår de kvalitetsordninger, der er omhandlet i afsnit III, vedtager den gennemførelsesretsakter, der afviser ansøgningen. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

2. Modtager Kommissionen ikke nogen begrundet indsigelse, som kan antages i henhold til artikel 51, vedtager den, uden at anvende den undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 57, stk. 2, gennemførelsesretsakter om registrering af betegnelsen.»

19) I artikel 53 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»Artikel 53

Ændringer af varespecifikationer«.

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Ændringer af en varespecifikation skal inddeles i to kategorier af vigtighed: EU-ændringer, der kræver en indsigelsesprocedure på EU-plan, og standardændringer, der behandles i medlemsstaten eller tredjelandet.

Med henblik på denne forordning forstås ved »EU-ændring« en ændring af en varespecifikation, der:

- a) omfatter en ændring af navnet på den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller den beskyttede geografiske betegnelse eller af brugen af denne betegnelse
- b) er risiko for, at den tilknytning, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), for beskyttede oprindelsesbetegnelser, eller den tilknytning, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra b), for beskyttede geografiske betegnelser, ugyldiggøres
- c) vedrører en garanteret traditionel specialitet, eller
- d) medfører nye restriktioner for markedsføringen af produktet.

Ved »standardændring« forstås enhver ændring af en varespecifikation, der ikke er en EU-ændring.

Ved »midlertidig ændring« forstås en standardændring vedrørende en midlertidig ændring i varespecifikationen som følge af, at de offentlige myndigheder har indført obligatoriske sundheds- eller plantesundhedsforanstaltninger, eller en midlertidig ændring, der er nødvendig på grund af en naturkatastrofe eller ugunstige vejrforhold, der formelt anerkendes af de kompetente myndigheder.

EU-ændringer godkendes af Kommissionen. Godkendelsesproceduren følger, med de fornødne ændringer, proceduren i artikel 49-52.

Gennemgangen af ansøgningen fokuserer på de foreslåede ændringer. Hvis det er relevant, kan Kommissionen eller den pågældende medlemsstat opfordre ansøgeren til at ændre andre aspekter i varespecifikationerne.

Standardændringer godkendes og offentliggøres af den medlemsstat, på hvis område det geografiske område for det pågældende produkt er beliggende, og meddeles til Kommissionen. Tredjelände godkender standardændringer i overensstemmelse med gældende ret i det pågældende tredjeland og meddeler dem til Kommissionen.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. For at lette den administrative procedure i forbindelse med EU-ændringer og standardændringer af varespecifikationer, herunder når en ændring ikke medfører ændringer i enhedsdokumentet, tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 56 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der supplerer reglerne for proceduren i forbindelse med ændringsansøgninger.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for procedurerne for, formen af og præsentationen af en ændringsansøgning om EU-ændringer og for procedurerne for og formen af standardændringer og meddelelsen heraf til Kommissionen. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.«

20) I bilag I, punkt I, tilføjes følgende led:

»— aromatiserede vine som defineret i artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) nr. 251/2014

- andre alkoholholdige drikkevarer, undtagen spiritus og vinavlsprodukter som defineret i del II i bilag VII til forordning (EU) nr. 1308/2013
- bivoks.«

Artikel 3

Ændringer af forordning (EU) nr. 251/2014

1. Titlen affattes således:

»Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 af 26. februar 2014 om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af aromatiserede vinprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91«.

2. Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»1. Denne forordning fastsætter regler for definition, beskrivelse, præsentation og mærkning af aromatiserede vinprodukter.«

3. I artikel 2 udgår nr. 3).

4. I artikel 5 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 4 affattes således:

»4. Varebetegnelser kan suppleres eller erstattes af en geografisk betegnelse for aromatiserede vinprodukter, der er beskyttet i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012.«

- b) Følgende stykker tilføjes:

»6. For så vidt angår aromatiserede vinprodukter, der er produceret i Unionen og bestemt til eksport til tredjelande, hvis lovgivning kræver andre varebetegnelser, kan medlemsstaterne tillade, at disse varebetegnelser ledsager varebetegnelserne i bilag II. Disse supplerende varebetegnelser kan fremstå på andre sprog end Unionens officielle sprog.

7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 for at supplere bilag II med henblik på at tage hensyn til den tekniske udvikling, den videnskabelige udvikling og markedsudviklingen, forbrugernes sundhed eller forbrugernes behov for information.«

5. Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6a

Næringsdeklaration og ingrediensliste

1. Mærkningen af aromatiserede vinprodukter, der markedsføres i Unionen, skal indeholde følgende obligatoriske oplysninger:

- a) næringsdeklarationen, jf. artikel 9, stk. 1, litra l), i forordning (EU) nr. 1169/2011, og
- b) ingredienslisten, jf. artikel 9, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1169/2011.

2. Uanset stk. 1, litra a), kan næringsdeklarationen på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket begrænses til energiværdien, som kan udtrykkes ved anvendelse af symbolet »E« for energi. I så fald skal den fuldstændige næringsdeklaration angives elektronisk på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket. Denne næringsdeklaration må ikke vises sammen med andre oplysninger bestemt til salgs- eller markedsføringsformål, og der må ikke indsamles eller spores brugerdata.

3. Uanset stk. 1, litra b), kan ingredienslisten angives elektronisk på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket. I så fald gælder følgende krav:

- a) der må ikke indsamles eller spores brugerdata
- b) ingredienslisten må ikke vises sammen med andre oplysninger bestemt til salgs- eller markedsføringsformål, og

- c) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1169/2011, skal fremstå direkte på emballagen eller på en på emballagen fæstnet etiket.

Den angivelse, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, litra c), skal omfatte udtrykket »indeholder« efterfulgt af stoffets eller produktets navn som anført i bilag II til forordning (EU) nr. 1169/2011.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 med henblik på at supplere nærværende forordning ved yderligere at præcisere reglerne for angivelse og betegnelse af ingredienser med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra b), i denne artikel.«

6. Artikel 8, stk. 2, affattes således:

»2. En geografisk betegnelse for aromatiserede vinprodukter, der er beskyttet i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012, skal på mærkningen anføres på det eller de sprog, som den er registreret på, også i de tilfælde, hvor den geografiske betegnelse erstatter varebetegnelsen, jf. artikel 5, stk. 4, i nærværende forordning.

Såfremt en geografisk betegnelse for aromatiserede vinprodukter, der er beskyttet i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012, er skrevet med et ikkelatinsk alfabet, kan det også anføres på et eller flere af Unionens officielle sprog.«

7. Artikel 9 udgår.

8. Kapitel III, der indeholder artikel 10-30, udgår.

9. I artikel 33 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»2a. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 7, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 7. december 2021. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6a, stk. 4, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 8. december 2023. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Den i artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 7, artikel 6a, stk. 4, artikel 28, artikel 32, stk. 2, og artikel 36, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 7, artikel 6a, stk. 4, artikel 28, artikel 32, stk. 2, og artikel 36, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

10) I bilag I punkt 1), litra a), tilføjes følgende nr.:

»iv) spiritus i en mængde, der ikke overstiger 1 % af det samlede volumen.«

11) Bilag II ændres således:

a) I del A, punkt 3), affattes første led således:

»— der kan være tilsat alkohol, og«.

b) I del B foretages følgende ændringer.

i) I punkt 8) affattes første led således:

»— der udelukkende er fremstillet på grundlag af rødvin og/eller hvidvin«.

ii) Følgende punkt tilføjes:

»14) Wino ziołowe

Aromatiseret vinbaseret drikkevare:

a) der er fremstillet på grundlag af vin, og hvori vinavlsprodukter repræsenterer mindst 85 % af det samlede volumen

b) der udelukkende er aromatiseret med aromapræparater, som er fremstillet på grundlag af urter og/eller krydderier

c) der ikke er tilsat farvestoffer

d) der har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 7 %«.

Artikel 4

Ændring af forordning (EU) nr. 228/2013

Følgende artikel indsættes:

»Artikel 22a

Brancheaftaler på Réunion

1. I medfør af artikel 349 i TEUF og uanset artikel 101, stk. 1, i TEUF samt artikel 164, stk. 4, første afsnit, litra a)-n), i forordning (EU) nr. 1308/2013 kan Frankrig, såfremt en brancheorganisation, der er anerkendt i henhold til artikel 157 i forordning (EU) nr. 1308/2013, og som udelukkende udøver sin virksomhed på Réunion og anses for at være repræsentativ for produktionen af, handelen med eller forarbejdningen af et bestemt produkt, på anmodning af den pågældende organisation udvide regler, hvis formål er at støtte opretholdelsen og diversificeringen af lokal produktion med henblik på at øge fødevaresikringen på Réunion, til andre erhvervsdrivende, der ikke er medlem af denne brancheorganisation, forudsat at disse regler kun anvendes på erhvervsdrivende, hvis aktiviteter udelukkende udføres på Réunion vedrørende produkter, der er bestemt til det lokale marked. Uanset artikel 164, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1308/2013 anses en brancheorganisation for at være repræsentativ i henhold til nærværende artikel, hvis den tegner sig for mindst 70 % af produktionsmængden af, handelen med eller forarbejdningen af det eller de pågældende produkter.

2. Udvides reglerne for en anerkendt brancheorganisation, der udelukkende udøver sin virksomhed på Réunion, i henhold til stk. 1 i nærværende artikel, og er de aktiviteter, der er omfattet af disse regler, af generel økonomisk interesse for erhvervsdrivende, hvis aktiviteter udelukkende udføres på Réunion vedrørende produkter, som er bestemt til det lokale marked, kan Frankrig uanset artikel 165 i forordning (EU) nr. 1308/2013 efter høring af de relevante parter beslutte, at selvstændige erhvervsdrivende eller sammenslutninger, som ikke er medlem af organisationen, men som udøver virksomhed på det pågældende lokale marked, over for organisationen helt eller delvis skal yde de finansielle bidrag, som medlemmerne betaler, såfremt bidragene skal dække de udgifter, som er en direkte følge af varetagelsen af de pågældende aktiviteter.

3. Frankrig underretter Kommissionen om enhver aftale, hvis anvendelsesområde udvides i henhold til denne artikel.»

Artikel 5

Overgangsbestemmelser

1. De regler, der finder anvendelse før den 7. december 2021, finder fortsat anvendelse på de ansøgninger om beskyttelse, ansøgninger om godkendelse af ændring og anmodninger om annullering af oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser, som Kommissionen har modtaget i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 før den 7. december 2021, og på ansøgninger om registrering og anmodninger om annullering af beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser eller garanterede traditionelle specialiteter, som Kommissionen har modtaget i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012 før den 7. december 2021.

2. De regler, der fandt anvendelse før den 7. december 2021, finder fortsat anvendelse på ansøgninger om godkendelse af ændring af en varespecifikation for oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser eller garanterede traditionelle specialiteter modtaget af Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012 før den 8. juni 2022.

3. De regler, der finder anvendelse før 7. december 2021, finder fortsat anvendelse på de ansøgninger om beskyttelse, ansøgninger om godkendelse af ændring eller anmodninger om annullering af betegnelser for aromatiserede vine som geografisk betegnelse, som Kommissionen har modtaget i henhold til forordning (EU) nr. 251/2014 før den 7. december 2021. Afgørelsen om registrering vedtages dog i henhold til artikel 52 i forordning (EU) nr. 1151/2012, som ændret ved nærværende forordnings artikel 2, nr. 18).

4. Artikel 29-38 og 55-57 i forordning (EU) nr. 1308/2013 anvendes fortsat efter den 31. december 2022 for så vidt angår afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført inden den 1. januar 2023 i forbindelse med de støtteordninger, der er omhandlet i nævnte artikler.

5. Artikel 58-60 i forordning (EU) nr. 1308/2013 anvendes fortsat efter den 31. december 2022 for så vidt angår udgifter afholdt og betalinger foretaget inden den 1. januar 2023 i forbindelse med den støtteordning, der er omhandlet i nævnte artikler.

6. Anerkendte producentorganisationer eller sammenslutninger heraf i frugt- og grøntsagssektoren, der har et driftsprogram som omhandlet i artikel 33 i forordning (EU) nr. 1308/2013, der er godkendt af en medlemsstat for en periode, der strækker sig ud over den 31. december 2022, indgiver senest den 15. september 2022 en anmodning til den pågældende medlemsstat om, at deres driftsprogram:

- a) skal ændres for at opfylde kravene i forordning (EU) 2021/2115 eller
- b) skal erstattes af et nyt driftsprogram, der er godkendt i medfør af forordning (EU) 2021/2115, eller
- c) videreføres indtil udløb på de betingelser, der gælder i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013.

Hvis sådanne anerkendte producentorganisationer eller sammenslutninger heraf ikke indgiver sådanne anmodninger senest den 15. september 2022, ophører deres i medfør af forordning (EU) nr. 1308/2013 godkendte driftsprogrammer den 31. december 2022.

7. De støtteprogrammer for vinsektoren, der er omhandlet i artikel 40 i forordning (EU) nr. 1308/2013, finder fortsat anvendelse indtil den 15. oktober 2023. Artikel 39-54 i forordning (EU) nr. 1308/2013 finder fortsat anvendelse efter den 31. december 2022 for så vidt angår:

- a) afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført i henhold til nævnte forordning inden den 16. oktober 2023 i forbindelse med den støtteordning, der er omhandlet i artikel 39-52 i nævnte forordning
- b) afholdte udgifter og foretagne betalinger for operationer, der er gennemført i henhold til artikel 46 og 50 i nævnte forordning inden den 16. oktober 2025, forudsat at disse operationer er delvis gennemført senest den 15. oktober 2023, og de afholdte udgifter beløber sig til mindst 30 % af de samlede planlagte udgifter, og at operationerne er gennemført fuldt ud senest den 15. oktober 2025.

8. Vin, som opfylder mærkningskravene i artikel 119 i forordning (EU) nr. 1308/2013, og aromatiserede vinprodukter, som opfylder mærkningskravene i forordning (EU) nr. 251/2014, der i begge tilfælde finder anvendelse før den 8. december 2023, og som blev fremstillet og mærket før denne dato, kan fortsat bringes i omsætning, indtil lagrene er opbrugt.

Artikel 6

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, nr. 8), litra d), nr. i) og iii), artikel 1, nr. 10), litra a), nr. ii), og artikel 1, nr. 38), finder anvendelse fra den 1. januar 2021.

Artikel 2, nr. 19), litra b), finder anvendelse fra den 8. juni 2022.

Artikel 1, nr. 1), artikel 1, nr. 2), litra b), artikel 1, nr. 8), litra a), b) og e), og artikel 1, nr. 18), 31), 35) og 62), artikel 1, nr. 68), litra a), og artikel 1, nr. 69) og 73), finder anvendelse fra den 1. januar 2023.

Artikel 1, nr. 32), litra a), nr. ii), artikel 1, nr. 32), litra c), og artikel 3, nr. 5), finder anvendelse fra den 8. december 2023.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 2021.

På Europa-Parlamentets vegne

D. M. SASSOLI

Formand

På Rådets vegne

J. VRTOVEC

Formand
